MIDNATTS ROPET

MARANATA

DU VÅR HERRE KOM

Nr 15–16 – fred. 24 juli 1970 – Årgång 11 – pris 2:50 kr. (befriad från moms)

Sanningens väg "Vad härefter skall ske"

En konturteckning av Uppenbarelsebokens budskap av K. K.

Bärarna:

LEVITERNA

bärare av

LAGEN

(skuggan)

✸

JESUS

bar all världens synd

✚

på

GOLGATA

✸

FÖRSAMLINGEN

bärare av

FÖRSONINGEN

(verkligheten)

JERU-
SALEM

År 70 e. Kr. var templet nedrivet. Judafolket förskingrat och den sjuarmade ljusstaken, buren av romerska soldater in i Rom som segertrofé. Det mörknade i Österlandet men ljusnade i Västerlandet. Den judiska missionen avslutad

JESUS på skyn.
Brud och brudgum möts. 1 Tess. 4: 17.

1:a Uppståndelsen
7:e basunen

Satan nedkastad på jorden. Kap. 12.

Skökan får sin dom Babylons fall. Kap. 17, 18.

JESUS stiger ned ridande på en vit häst. "Och honom följde på vita hästar de himmelska härskarorna, klädda i fint linne, vitt och rent."
Att regera med Kristus i tusen år. Kap. 19.

I II III IV V VI

inseglen

Ryttaren på den vita hästen (I:a ins.) = Församlingen, bärande Jesu Kristi segerbudskap in i hednavärlden genom apostlar, profeter, evangelister, herdar och lärare.

"Ett nådens år från Herren" 2000 år

1) Staten Israel proklamerades 1948 15 maj

VII

AVFALLETS TID
3½ år

7 Basuner
2 V:n

Herrens två vittnen i Jerusalem
Kap. 11

HÄMNDENS DAG
3½ år

7 Vredesskålar
Det 3:e V:et
——
1:a Vilddjuret stiger upp ur folkhavet, den falske profeten upp ur jorden
Kap. 13.

HAR-
MA-
GEDDON

Judarna i sin bittra nöd omvänder sig och ropar: "Du vår Herre kom!" 1 Kor. 16: 22.

"Och var och en som åkallar Herrens namn, han skall vara frälst." Rom. 10: 13.

Och Herren vänder åter till Sion.

Den 2:a uppståndelsen.
Satans uppror.
Den yttersta domen.
Kap. 20

EN
NY
HIMMEL
OCH
EN
NY
JORD,
där
rättfärdighet
bor.
Kap. 21: 1
2 Pet. 3

GUD
BLIR
ALLT I
ALLA
1 Kor.
15: 28

Ex. Paulus var en otämd, svart häst före mötet med Jesus, men sedan en vit apostlahäst med kallelsen att bära Jesu segerbudskap ut till hedningarna. "Den som ej väljer i Nåden, får välja i Nöden."

Jakobs nöd.
Judarnas 70:e årsvecka enl. Dan. 9: 24 och följande.

GOG och MAGOGs härskaror blir slagna av Ryttarens svärd. Satan binds för tusen år. Vilddjuret och den falske profeten blir kastade levande ned i den brinnande sjön. Kap. 19.

AMEN! Kom HERRE JESUS

Nr 15—16 • Årgång 11
24 juli 1970

▪ nytt ▪ kort ▪ aktuellt

■ ■ "Innan Kristus kommer tillbaka, måste evangelium predikas (publiceras) för alla folk", sade den gamle missionsmannen *Oswald J. Smith* i en intervju i H. V. innan han återvände hem efter sitt sverigebesök. "Kristna församlingar som använt stora summor på etablerande missionsverksamhet har inte förrän nu börjat fatta att kolportörarbetet i stor skala ger bättre resultat. 'Pennan är mäktigare än rösten'," citerade han en kommunistledare. "Antikrist står för dörren", varnade dr Smith slutligen, "och jag vädjar till svensk kristenhet att vara redo för det värsta. Vi har aldrig levt i en allvarligare tid." ■

■ ■ Tusentals studenter återvänder varje år från väst till u-länderna utan kristen tro. Många är sina hemländers framtida ledare. Rasförtrycket och likgiltigheten för u-landsproblemen som mötte dem i väst har gjort dem till kommunister som med alla medel bekämpar kristendomen. Chou En Lai var kristen som student i USA och mer än halva ledarskiktet i Kina fick sin utbildning i USA.

Billy Graham, Dagen ■

■ ■ Åtta Phantomplan skall USA leverera till Israel i juli och därefter två plan i månaden, skriver den amerikanska tidskriften Newsweek. Detta som ersättning för de plan Egypten skjutit ned med sovjetiska SAM 2 robotar.

I en ledare skriver AB: Den oupphörliga upptrappningen i mellersta östern är inledningen till en ny slags Kuba-kris, som kan resultera i en uppgörelse mellan Washington och Moskva. En urladdning mellan supermakterna. ■

MIDNATTS ROPET

MARANATA
DU VÅR HERRE KOM

I detta nummer:

FRIHET
Av Gustav Jillker — Se sid. 5

UPPENBARELSEBOKENS SJU INSEGEL
Av Kristoffer Kristoffersson — Se sid. 6—7

ÄR VÅRT LAND ETT SODOM?
Predikan av Arne Imsen — Se sid. 8—9

DJUP ROPAR TILL DJUP
Av Helge Berntsson — Se sid. 10—11

DRICK HÄRAV ALLA
Av Lasse Andersson — Se sid. 12

RAPPORTER FRÅN TÄLTMÖTENA — Se sid. 13—15

FÖRORTSMISSIONEN — Se sid. 16—17

VECKAN PÅ HASSLÖ — Se sid. 18—20

ETT LAND I JÄRNGREPP
Intryck från Egypten — Se sid. 26—27

VITTNESBÖRD, KONTAKT MED LÄSARE M. M.

MIDNATTSROPET — Organ för andlig väckelse i dag utkommer med ett 20-sidigt nummer varannan fredag Ansvarig utgivare: ARNE IMSEN • I redaktionen: LARS O. ANDERSSON och ULLA NÄSHOLM • Layout: PER-ARNE IMSEN • Adress (red. och exp.) Box 6177, 102 33 STOCKHOLM • Tel. (red. och exp.) Växel 08-34 06 35

Arne Imsen:

Fruktad frihet

■ Under den kommande hösten kan denna tidning fira sitt tioårsjubileum. Det var nämligen i början av november 1960 det första numret av vår tidning kom ut och därmed startade Midnattsropet sitt kampfyllda lopp.

■ Den bakomliggande tioårsperioden har varit synnerligen omväxlande, bekymmersam och intressant och är verkligen värd att celebreras med en koncentrerad tillbakablick.

■ Lagom till vi glider över gränsen av det första decenniet av vårt arbete kommer därför en bok, som beräknas vara klar för distribution i början på oktober.

Boken är mycket personligt skriven, eftersom avsikten aldrig har varit att fånga in maranataväckelsen i en biografisk tioårsskildring. Den utgör den första delen av två och bär titeln: "Fruktad frihet", med underrubriken: "Tillbakablick."

Nästa del beräknas vara klar för utgivning våren 1971 och har fått undertiteln: "Självrannsakan och framtidsvision."

■ Böckerna ges, tillsammans med en predikosamling, som också kommer under hösten 1970, ut på Midnattsropets förlag och behållningen för dem går till Gatu- och Litteraturmissionen.

Då man samlar sig för en återblick upplever man givetvis händelser och personer annorlunda än då man utan distans var mitt inne i ett förlopp med många snabba scenförändringar. Det finns dock *en* sak som är oföränderlig från tid till annan. Människor blir uppskakade och omtumlade så fort kristendomen manifesterar sig i ett sjudande mötesliv. Från alla håll ilade man till för att nyfiket se, analysera och bedöma.

Den människa finns knappast, som inte har en bestämd uppfattning om vad som är normala och acceptabla yttringar av kristen livsglädje. Det som på ett eller annat sätt avviker ifrån detta fixerade mönster stämplas som oandligt, köttsligt eller rent av hedniskt. Det förefaller som om de flesta kristna sövts ner i behagfull förnöjsamhet och numera anser det opassande eller anstötligt med spontana moment i mötes- och gudstjänstliv. I varje fall tycks man inte ha väntat sig att i vår tid möta en församling som helt okomplicerat och rakt ut hänger sig åt tillbedjan så intensivt, att den enskildes lovsång smälter samman med de mångas på ett sådant sätt, att den förvandlas till *en* jublande kör. Denna påverkan av en suggestiv atmosfär har väckt mångas förundran och givits många olika förklaringar. I boken möter vi några sådana situationer åtföljda av "experters" och institutioners uttalanden, utredningar och åtgärder.

I

Ofta har jag haft skäl att ställa frågan vad det är som gör, att den katolska blockad-andan tycks behålla sitt järnhårda grepp över den etablerade kristenheten. I de mest skilda sammanhang uppenbarar sig en förmyndarskapsmentalitet, som verkar skrämmande och ger intryck av långt framskriden förstockelse. Det finns ju absolut ingen av våra belackare som kan göra gällande att de representerar något urkristet ideal för mötes- och församlingsliv. Andefattigdomen är ju genomgående skriande. Men ändå tycks alla vara väl medvetna om var det tillåtnas gränser går. Kritiken mot oss är intressant på många sätt och får sin speciella belysning då den såsom i boken, sättes in i ett större historiskt sammanhang.

Den väckelserörelse som i tid och tänkesätt ligger oss närmast visar typiskt nog det avgjort största föraktet och låter sig, förmodligen dikterad av partisinne och självbevarelsedrift, förledas till regelrätt förföljelse mot en helt obetydlig minoritet utan kyrkopolitisk drillning. Detta mycket allvarliga utslag av maktmissbruk och övergrepp mot enskilda människor tecknas med referat från konkreta aktioner, där de personer som figurerar klart namnges, så inga andra onödigtvis kan misstänkliggöras. De har i samtliga fall agerat som officiella representanter för den rörelse de tjänar. Maranataväckelsen har verkligen varit en probersten för hela frikyrkligheten, och det är mer än lovligt att syna våra tuktomästares mognad.

II

Pressen och samhällets institutioner har visat ganska stort intresse för 60-talets mest omstridda religiösa företeelse, och de har synat oss i sömmarna på ett sätt som gett oss anledning att tala om övertramp och trakasserier. I boken lyfts några sådana graverande fall fram i ljuset.

Det är min förhoppning att denna historiska tillbakablick ska ge klarhet på många dunkla punkter och stimulera till fortsatt kamp för de värden som blivit vårt öde och på vilka vi satsat våra liv.

FRIHET

Av Gustaf Jillker

"Friheten består inte i att göra som man själv tycker och tänker. Det är laglöshet. Frihet är att göra sig beroende av Guds Ord och göra sig fri från det som hindrar att följa dess anvisningar."

När man för några år sedan inom Maranata öppet och systematiskt började bekämpa förytligande, och för människor och församling nedbrytande tendenser, som mer och mer fått insteg, tågade ett antal bröder och systrar ut under den förevändningen att man önskade behålla sin frihet utan några direktiv från annat håll. Man bildade ett antal s. k. Böneförsamlingar på olika platser inom landet och kallade "fria" vittnen.

— Ingen får genom påtryckningar påverka eller diktera en enskild församling i dess handlande, menade man, utan församlingen måste vara fri och självständig i allt.

Vad man emellertid inte förstod, var, att den frihet man talade om icke bestod i att man hade frihet att göra som man själv tyckte och tänkte. Det är nämligen laglöshet. Frihet är att man gör sig oberoende av sådant, som vill hindra församlingen i hennes uppgift, men att man gör sig fullständigt beroende av Guds Ords anvisningar. Man förstod inte, att den kritik som riktats mot tendenser inom församlingarna och delar av förkunnelsen inte var av personlig art med spekulativa syften, utan var grundad på rent läromässiga synpunkter.

Istället för att sakligt och på biblisk grund bemöta kritiken, sökte man misstänkliggöra det ärliga uppsåtet och få den ideologiska striden, att se ut som en ren personstrid. Man förväxlade alltså, som andra redan gjort förut, sak och person och åstadkom därigenom en enorm förvirring.

* * *

Vad kritiken i huvudsak gick ut på, var, att i stället för känslokristendom bygga upp en verklig kampanda i församlingen, i stället för passiviserande massevangelisation verka för en på personligt ansvar byggd man-till-man-evangelisation och i stället för evangelisation genom organisationer utanför den lokala församlingens kontroll verka för evangelisation endast i och genom församlingen av typ "först i Jerusalem, sedan i Samarien".

Det är ganska betecknande, att man bland utbrytarna intagit en sådan anti-intellektuell ståndpunkt. Förkunnelsen har därigenom fått slagsida med många drag av verklighetsflykt och väckelseromantik. Bibelundervisningen är minimal och vad församling är och hur församlingslivet skall fungera har man ytterst diffusa begrepp om.

— Vi har för mycket teologi och sitter fast i fäderneärvda meningar och bröder, sade man på ett möte jag nyligen bevistade, som svar på frågan varför det sker så lite.

Ingen väckelse har dock kunnat bestå utan en fast grund att vila på. Det känslosvall väckelsen åstadkommer måste kanaliseras in i konstruktiva och ändamålsenliga banor för att inte förfela sin verkan. Livet måste få en förnufts- och läromässig grund att vila på för att få mening.

* * *

Som en konsekvens av förkunnelsen har även avståndet till övriga samfund försvunnit.

— Vi skall inte strida utan vara förenade med fridens band, sade man med starkt eftertryck.

Ingen andlig rörelse, som är medveten om sin upgift, har dock undgått strid. Strid är i många fall en nödvändighet för att nå framgång. Det enda som berättigar vår existens är att vi håller linjerna klara, fungerar som vägröjare och som salt i förruttnelsen.

Ett typiskt drag i förkunnelsen är även den väldiga betoningen av under och tecken.

— Genom under och tecken skall väckelsen komma, återkom man ständigt till.

En sådan förkunnelse kan i vissa fall vara berättigad, men när den åter och åter kommer igen får den snarare en rakt motsatt effekt än den avsedda, därigenom att man binder människorna vid ett bestämt mönster för väckelsen. I stället för att lösa människorna gör man dem blinda för situationerna i vardagen och får dem att skjuta ifrån sig det personliga ansvaret i själavinnandet in i framtiden i väntan på under och tecken. Vad som är nödvändigt är emellertid, att vi blir klara över, att ingen väckelse kan komma till stånd, utan att vi alla först fullgör vår uppgift i det anspråkslösa och lilla. Men i och med att vi gör det, skall Gud stadfästa sitt Ord med under och tecken.

UPPENBARELSEBOKENS SJU INSEGEL

Kristoffer Kristoffersson

(Se skiss sidan 2)

Kort sammandrag.

Och jag såg Lammet bryta det första av de sju inseglen; och jag hörde ett av de fyra väsendena säga såsom med torndönsröst: "Kom."

Då fick jag se en vit häst; och mannen, som satt på den, hade en båge, och en segerkrans blev honom given, och han drog ut såsom segrare och för att segra.

(Upp. 6: 1—2)

Var kan man finna en skönare bild på Kristus och församlingen än just denna? Lagen, som utgavs från Sinai, blev buren genom öknen från lägerplats till lägerplats av därtill helgade leviter. Heliga föremål, förebilder till gudomliga sanningar och representativa för en kommande verklighet — ett nytt blodsförbund, som uppfylldes i Kristus på Golgata.

Segerfursten från Golgata — även Han måste hava bärare på sin färd "genom folkens öden"; helgade leviter, som "så icke älskade sitt liv, att de drogo sig undan döden". Dessa var även förutsedda, som han gav sina direktiv: "Och detta evangelium om riket skall bliva predikat i hela världen till ett vittnesbörd för alla folk. Och sedan skall änden komma" (Matt. 24: 14). Vidare: "Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bliva mina vittnen både i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och sedan intill jordens ända" (Apg. 1: 8).

Tåget hade dragit igenom det forna löfteslandet och nalkades "trakten utmed havsvägen, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas område". Där mötte en lagens bärare med fullmakt från högsta ort. Det var Saulus från Tarsus — nitälskaren, avskild från moderlivet, som nu mötte sin överman med kallelse och ny fullmakt att som en tapper stridshäst draga in i hednavärlden. Sedan han avsadlat och fått en ren färg på hästen, tvagen i Lammets blod, kunde han med sin nye ryttare löpa ut på vädjobanan.

Lärjungen Filippus kom under en högtid i Jerusalem till Jesus med en hälsning från några greker: "Vi skulle vilja se Jesus." Jesus svarar med orden: "Om icke vetekornet faller i jorden och dör, så förbliver det ett ensamt korn; men om det dör, så bär det mycken frukt" (Joh. 12: 24).

Nu hade det dött för att bära mycken frukt. Den nye juden Paulus kom med extra uppdrag att måla Kristus såsom korsfäst för grekerna, så att skaror föll såsom segerbyten för Hans fötter. Kristus och församlingens vidare färd genom tiderna kan vi sedan följa. Vem vet, om vi inte snart har nått jordens ändar.

Det *andra:* inseglet visade en röd häst. Det var krig.

. . Det *tredje:* en svart. Det var hungersnöd.

Det *fjärde:* en blekgul. Pest och vilddjur på jorden.

Det är allmänna hemsökelser, som övergått jorden, och som under evangelii tidsålder särskilt fått vara med till att människor börjat söka Gud och Hans frälsning.

"Genom lidandet vill han rädda den lidande, och genom betrycket vill han öppna hans öra" (Job 36: 15).

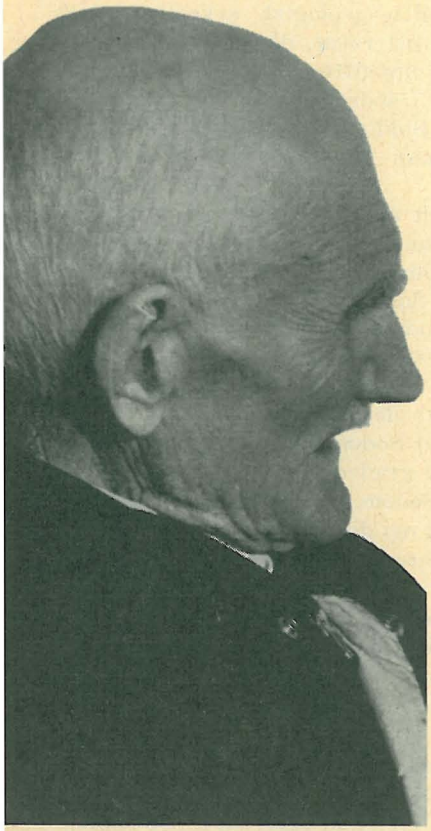
"Herre, i nöden hava de nu sökt dig, de hava utgjutit tysta böner, när din tuktan kom över dem" (Jesaja 26: 16).

När den förlorade sonen kom i nöd och fattigdom, sedan han förslösat sin förmögenhet, besinnade han sig och vände om.

Det *femte* inseglet är martyrernas insegel. Så lång tid har nu gått, sedan den förste martyren Stefanus *låg* på sitt altare, och med strålande ansikte flyttade över till ett annat.

Martyrer, som med tålamod och tro genomlidit bojor och fängelser, dödade med bilor och bål, har nu förlorat tålamodet och börjar ropa om vedergällning. Herren med sitt outsägligt stora tålamod måste lugna dem: — Hav tålamod ännu en liten tid, att skaran må bliva fylld av dessa, som skola bliva dräpta, såsom de själva.

När det *sjätte* inseglet brytes, händer något fruktansvärt. När man läser vad som då sker i solen, månen och bland stjärnorna, kan man nästan tro, på grund av vad människorna hittills presterat för att tränga in i vårt universum, att det är de själva, som kommer att vålla katastroferna. De har så länge ätit av kunskapens träd, att de blivit högmodiga i sin tävlan med Gud och varandra. Utan

den nykterhet och det ansvar, som fordras för handhavandet av naturlagarna, kommer frukterna att falla tillbaka på jorden med det resultat, som beskrives i Upp. 6: 13—14.

"Och himmelens stjärnor föllo ned på jorden, såsom när ett fikonträd fäller sina omogna frukter, då det skakas av en stark vind. Och himmelen vek undan, såsom när en bokrulle pressas tillhopa; och alla berg och öar flyttades bort ifrån sin plats."

En annan allvarlig sak, som tyder på att vi nalkas det sjätte inseglet, är oron i folkvärlden. Folk reser sig emot folk och rike mot rike. Folken vredgas och ropar efter frihet, jordbävningar från ort till ort. Något ännu värre väntar världen: avfall från lagbunden ordning, från all Gudstro och kristna normer. Människorna vill ordna sig ett eget paradis, utan Gud, efter sin egen plan. — Det paradiset blir ej långvarigt! Skriften talar om — *en årsvecka.*

Sedan Johannes fått sitt nya möte med sin älskade mästare, mottagit Hans kärleksfulla hälsning och hans sändebrev till de sju församlingarna i mindre Asien — fick han se en dörr vara öppnad i himmelen, och en röst lik ljudet av en basun sade: "Kom hit upp, så skall jag visa dig, vad som skall ske härefter."

"I detsamma kom jag i andehänryckning", säger Johannes och skildrar så allt härligt han ser därinne. Han var alltså i det himmelska med Kristus. När det sjätte inseglet var brutet, gör Gud ett uppehåll. Han vill giva Johannes en kraftig uppmuntran, innan Han låter honom åter vända blicken mot jorden. Det sjunde kapitlet blir en mellanakt. Där får han se vad som är vunnet under *nådens* år, och genom mannen med segerkransen och den vita hästens lopp genom världen: Av Israels alla tolv stammar: etthundra fyrtiofyra tusen. Det är moderförsamlingen — vår mönsterbild.

Sedan får han se församlingen av hednafolken. Den är överväldigande, oräknelig, oöverskådlig. "En stor skara, som ingen kunde räkna, en skara ur alla folkslag och stammar och folk och tungomål, stå inför tronen och inför Lammet: och de voro klädda i vita, fotsida kläder och hade palmer i sina händer.

Och de ropade med hög röst och sade: "Frälsningen tillhör vår Gud, honom som sitter på tronen, och Lammet" (Upp. 7: 9—10).

När Johannes hade fått skåda allt detta, som väntade alla som tagit del i hoppet, bedrövelsen och ståndaktigheten i Jesus — får Johannes mod att vända blicken åter mot jorden.

Där ser han, från himlasidan — von oben, som tyskarna säger – såsom i en television, vad som sker nere på jorden.

När det sjätte inseglet är brutet, är nådens år slut.

Det *sjunde* inseglet, som brytes (kap. 8) är *"Vedermödans insegel"*. Det är en skildring om det som kommer att ske under denna tid, avfallets tid, då vilddjuren på jorden har sluppit lösa ur sin bur och med hjälp av vreda avgrundsfurstar tagit väldet i världen. Dessa syner, som alla inneslutes i det sjunde inseglet med de femton sista kapitlen, har inte endast vrede och hämnd att visa. Vi kan gott tänka oss, att Johannes emellan de stunder, då fasorna vill gripa honom av vad han får se på jorden — känner tryggheten av att ha änglavärlden vid sin sida och lyssna till änglasång och harpospel.

Det sjunde inseglet innesluter sju basuner, sju tordön, som dock förbliver under insegel, samt en öppen bokrulle, tre ve och sju vredesskålar. Det sista ve och de sju vredesskålarna torde med visshet tillhöra den sista halva årsveckan, då "heliga tider och lagar" äro i ogudaktiga konungars händer, "det dagliga offret" (gudstjänsten och bönen) avskaffad samt "förtrampandet av både helgedom och härskara". (församlingen). Se Daniel, kap. 10.

I detta sammanhang vågar vi citera Paulus:

"Se, jag säger eder en hemlighet: Vi skola icke alla avsomna, men alla skola vi bliva förvandlade och det i ett nu, i ett ögonblick, vid den sista basunens ljud. Ty basunen skall ljuda, och de döda skola uppstå till oförgänglighet, och då skola vi bliva förvandlade" (1 Kor. 15: 51—52).

Forts. sid. 33

Är vårt land ett SODOM?

Predikan av ARNE IMSEN

Det finns rikhaltig geologisk, arkeologisk och en mängd annan litteratur, där man kan hämta upplysningar och uppgifter om vad som en gång ägt rum därnere i södra dödahavsområdet, som bibeln kallar för Siddimdalen. Men jag skall helt utelämna all annan litteratur och gå rakt till bibeln.

Jag tror att allt ännu inte är sagt om Sodom, därför att det finns en märklig liten utsaga, en profetia, om Sodom i Hes. 16. Den ger mig anledning att tro att Sodom kommer att återuppstå. D. v. s. nu står Sodom och Gomorra som varnande exempel på historiens blodfläckade blad, men skall en dag bli ett exempel på frälsning. Jag tror nämligen att den tid vi lever i, inte bara är jämförbar med Sodom i många yttre avseenden, den har vad graden beträffar för länge sedan distanserat Sodom. Jag tror att hedningarna skall få vara med om det märkliga att Gud handlar i nåd och barmhärtighet mot hela släktet, även de gånger vi möter honom som domare över synd och orättfärdighet. Det är frågan om ett nådesverk. Det är Guds kärlek som handlar. Av kärlek sätter Han stopp för ett fortsatt lidande som synden alltid för med sig.

I Luk. 17: 26—37 heter det:

"Och såsom det skedde på Noas tid, så skall det ock ske i Människosonens dagar: människorna åto och drucko, män togo sig hustrur, och hustrur gåvos åt män, ända till den dag, då Noa gick in i arken; då kom floden och förgjorde dem allesammans. Likaledes, såsom det skedde på Lots tid: människorna åto och drucko, köpte och sålde, planterade och byggde, men på den dag, då Lot gick ut från Sodom, regnade eld och svavel ned från himmelen och förgjorde dem allesammans, alldeles på samma sätt skall det ske den dag, då Människosonen uppenbaras. Den som den dagen är på taket och har sitt bohag inne i huset, han må icke stiga ned för att hämta det; ej heller må den som är ute på marken vända tillbaka. Kommen ihåg Lots hustru.

Den som står efter att vinna sitt liv, han skall mista det; men den som mister det, han skall rädda det. Jag säger eder: Den natten skola två ligga i samma säng; den ene skall bliva upp-

tagen, den andre skall lämnas kvar. Två kvinnor skola mala tillhopa; den ena skall bliva upptagen, den andra skall lämnas kvar. Då frågade de honom: "Var då, Herre?" Han svarade dem: "Där den döda kroppen är, dit skola ock rovfåglarna församla sig."

Först vill jag säga några ord om Jesu undervisning. Det första vi lägger märke till är att Jesus är ganska lågmäld. Man kommer absolut inte till någon klarhet om vad Jesus vill, om man inte sätter sig ned och riktigt begrundar vad Han har sagt. Men om Han är lågmäld så är Han dock kategorisk. Jesus representerar icke en "både-ock-religion". För Honom är alla former av kompromisser otänkbara i relationen Guds rike — världen. Han använder sig av uttryck och bilder som den ytlige betraktaren ofta missförstår eller inte ser något som helst anmärkningsvärt eller lärorikt i. Jesus talar på ett sätt som verkligen tål ett detaljstudium. Jag skulle nästan vilja säga en djuplodning. *"Såsom det skedde på Lots tid, människorna åto och drucko, köpte och sålde, planterade och byggde."* Inget nytt, inget sensationellt. I påståendet finns det inget anmärkningsvärt. Jesus talar om sådant som tillhör själva livsrytmen. Det saknas emellertid en dimension i bibelsammanhanget som är lika viktig och nödvändig som de ting som här nämnes. Människan är ju inte bara en animalisk driftvarelse som följer den biologiska instinkten, sexualdriften och självbevarelsedriften. Människan är en inkarnation av en evig ande.

Det finns någonting man skulle kunna kalla gudsbelätet. Det kan ibland se ut som det var utplånat, men faktum kvarstår att Gud har lagt ner evigheten i människornas hjärtan. Människan är obotligt religiös. Det tar sig uttryck på många sätt, bl. a. i hennes rädsla för ensamheten. *"Det är icke gott att mannen är allena. Jag vill göra åt honom en hjälp, en sådan som honom höves."* (1 Mos. 2: 18.) I grundtexten står det: "Det är icke nyttigt för mannen att vara allena." Människan är kallad till gemenskap i två dimensioner. En vertikal och en horisontell. Den vertikala har med tro att göra och den horisontella med moral. I relationerna till Gud, talar bibeln om ogudaktighet, och i relationerna till medmänniskorna om orättfärdighet. Gudaktigheten manifesterar sig i rättfärdighetens underbara frukter.

Det är lika onaturligt för människan att vara skild från gudsgemenskapen som det är för grenen att vara skild från roten. Gud är livets upphovsman och källa. Han vill fortplanta sitt eget liv genom oss.

Vårt behov av tillbedjan

På samma sätt som vi är i behov av gemenskap är vi i behov av någon eller något att tillbedja. Tillbeder vi icke den ende sanne Guden, söker vi oss andra gudar och faller ned i primitiv avgudadyrkan. Bibeln säger: *"... I följden fursten över luftens härsmakt, över den andemakt, som nu är verksam i de ohörsamma."* (Ef. 2: 2.) Visst måste vi äta och dricka. Visst är det tillåtet att bygga, plantera och bilda hem. Men det finns någonting som är minst lika elementärt och nödvändigt, det är att tillbedja, åkalla och anropa Gud. Det är det som saknas i den skildring Jesus givit oss. Det står: *"... människorna åto och drucko, köpte och sålde, planterade och byggde..."* Deras livsfilosofi kan sammanfattas i de här orden: "Låt oss äta och dricka, ty i morgon skall vi dö." Salomo uttrycker det på ett sätt i Pred. 11: 9: *"Gläd dig, du yngling, i din ungdom och låt ditt hjärta unna dig fröjd i din ungdomstid; ja, vandra de vägar ditt hjärta lyster och så, som det behagar dina ögon. Men vet, att Gud för allt detta skall draga dig till doms."*

Vi är inte bara kallade till gemenskap med Gud, vi har också ett personligt ansvar som ingen kan frigöra oss ifrån. Var och en av oss skall dragas till doms och få ta konsekvenserna för vårt jordeliv.

Sodomiterna levde för dagen och trängde konsekvent undan Guds kallelse, nåd och frälsningserbjudanden och marscherade vidare mot sin slutliga olycka. I 1 Mos. 13: 10 finns några intressanta detaljer om Sodom: *"Då lyfte Lot upp sina ögon och såg, att hela Jordanslätten överallt var vattenrik. Innan Herren fördärvade Sodom och Gomorra, var den nämligen såsom Herrens lustgård, såsom Egyptens land ända fram emot Soar. Så utvalde då Lot åt sig hela Jordanslätten. Och Lot bröt upp och drog österut, och de skildes så från varandra. Abraham förblev boende i Kanaans land, och Lot bodde i städerna på Slätten och drog med sina tält ända inemot Sodom."*

Sodom och Gomorra representerar allt det den materialistiska människan åstundar. Städerna hade skönhet, naturtillgångar och minerala rikedomar. Man kan vänta sig att i ett sådant överflödssamhälle bor det lyckliga människor. Men vi möter ingalunda ett lyckligt folk. Folket är förslavat.

Då Lot valde Sodomsslätten gjorde han det ur helt materiella bevekelsegrunder. Han kalkylerade kallt ekonomiskt. Han såg möjligheten att exploatera dess väldiga naturtillgångar. Men Lot såg inte de konungar som behärskade området. Vi vet att Lot föll undan för frestelserna.

Forts. sid. 14

**DÖDEN HAR TAPPAT SITT VÄLDE
UDDEN BRÖT JESUS UTAV SEGERN PÅ GOLGATA GÄLLDE,
LIKA FÖR KUNG OCH FÖR SLAV**

DJUP ROPA

Av Helge Berntsson

"Djup ropar till djup vid dånet av dina vattenfall; alla dina svallande böljor gå fram över mig". Då man läser dessa ord i 42:a psalmen går ens tankar till vår Herres Jesu Kristi lidande och död på Golgata kors. Keras söner hade kanske stått vid en kanjon av en flod och hört hur ekot från de dånande vattenfallen kastades mellan ravinväggarna. Djup ropade till djup. De hade hört hur dånet mullrade ut över nejden. De hörde hjortens skrik i fjärran och såg honom komma dit och dricka ditlockad av dånet. Djup ropade till djup. Natursceneriet etsade sig in i deras sinnen. Det rörde vid deras lyriska ådra. Sinnesrörelsen tog sig uttryck i lovsång till levande Gud. De lovsjöng och den profetiska anden kom över dem.

Djup ropar till djup. Själens längtan efter Gud och Frälsarens längtan efter själar beskrives profetiskt. Alla Guds svallande vredesvågor sköljde över Jesus och Guds heliga hat mot synden drabbade honom. Förödelsens kalk räcktes Jesus och förödelsens mätsnöre och förstörelsens murlod spändes över honom. Syndens lön är döden. Jesus måste dö för han blev i vårt ställe gjord till synd.

Döden och dödsriket

"Då nu barnen hade blivit delaktiga av kött och blod blev ock han på ett liknande sätt delaktig därav. *"Ty det är ju icke änglar, som han tager sig an; det är Abrahams säd som han tager sig an."* Hebr. 2: 14, 16. Barnen sådde sina förgängliga och själiska kroppar i döden, därför måste Jesus på samma sätt, men såsom ett vetekorn falla i jorden och dö. Barnen kom i hans makt, som har döden i sitt våld, därför måste Jesus på samma sätt komma i dödens våld. *"Du kastade mig i djupet, mitt i havet och strömmen omslöt mig, alla dina svallande böljor gingo över mig."* (Jona 2: 4, 6.) Jesus kastades mitt i människohavet, mitt i djupet av synd och skam, mitt i strömmen av sorg, lidande och sjukdom. Straffet lades på honom. Guds vrede vilade tung på Jesus. Ps. 88: 8. Döden sträckte ut sina kalla, klibbiga händer och grep honom. Dödens band omvärvde honom. Fördärvets strömmar förskräckte honom. Dödsrikets band omslöt honom och dödens snaror och fasor föll över honom. (Ps. 18: 5, 6; 55: 5.) Dödens bränningar omvärvde honom. (2 Sam. 22: 5.) Varför dog Jesus? Jo, också för att komma in i dödsriket och besegra sin och sina bröders fiende döden, djävulen och göra alla dem fria, som av fruktan för döden hela sitt liv igenom hade varit hemfallna till trädom. Jesus gick in i den starke och fullt beväpnade mannens hus för att binda och plundra honom och för att beröva honom hans bohag och alla hans vapen. Barnen hade kommit in i dödsriket, därför måste Jesus också komma ditin. Vatten omvärvde Jesus in på livet. Djupet omslöt honom och jordens bommar slöt sig bakom honom. (Jona 2: 6, 7.) Vatten trängde honom in på livet och han sjönk ned i djup dy där ingen botten fanns. Han kom i djupa vatten och djupet uppslukade honom och graven tillslöt sitt gap över honom. (Ps. 69: 2, 3, 16.)

Dödens udd träffade Jesus

Jesus gick in genom dödsrikets portar. Ända ned till dödsrikets djup och kamrar kom han. Dödsskuggans portar avslöjades för honom. (Job. 38: 17.) Dödsriket spärrade upp sitt gap och öppnade sina käftar. Ända in i sitt innersta förskräcktes Jesus och dödsrikets ångest grep honom. (Ps. 6: 3; 116: 3.) Jesus kom till Hades (Schéol), där alla små och stora äro lika. Han kom till änden med förskräckelse. Han kom till förruttnelsens bädd och maskarnas täcke. Han kom till mörkret och dödsskuggans land, till det land vars dunkel är som djupa natten och där förvirring, gråt och tandagnisslan råder. Han fick smaka helvetets skorpiongissel och han greps av dödens vånda. Dödens udd träffade Jesus på korset och nu spetsades han i avgrunden på helvetets oxpik. Där i avgrunden och mörkrets hålor mötte han de änglar, som fordom hade syndat.

R TILL DJUP

Helge Berntsson

Han mötte avgrundens ängel Abaddon och de andar, som hade varit ohörsamma i Noas tid. Han mötte Gehennas barn, de förlorade, "fördärvets man" och "den rike mannen", som låg i dödsriket och plågades. Han träffade fåkunnighetens gäster. (Ords. 9: 18.) Fienden hade berövat bröderna livet och tagit dem i sitt våld. Jesus kunde ej hjälpa dem utifrån. Han måste komma dit där de var fängslade och hjälpa dem inifrån. Nu var Jesus inne på fiendens eget område. Där mötte honom dödsrikets alla härskaror av orena och onda andar i ett fruktansvärt anfall. Mörkrets väldes samlade makter kastade sig över Jesus för att besegra och fängsla honom. Det var sjudande aktivitet i dödens häxkittel och dess fördärv sov icke.

"... en ände på dödens vånda ..."

De händer, som så ömkansfullt hade lagts på de sjuka till hälsa var genomstungna och skulle nu bindas för evigt. Det hjärta, som hade vibrerat av deltagande med syndarnas nöd var uppstucket och skulle nu för evigt röjas undan. De fötter, som hade gått för att söka efter förlorade var genomborrade och skulle nu för evigt fjättras. De ögon, som såg på förnekare så de grät var brustna och skulle nu för evigt vara i mörker. Det var en kamp på liv och död mellan Livets furste och Dödens furste. Apollyon, Satan själv stred mot Jesus Kristus. Striden gällde herraväldet över själarna. Och fiendeskaran blev Jesus övermäktig men då åkallade han Herren Gud i sin nöd, från dödsrikets buk ropade han och Gud hörde hans bön. (Ps. 19; Jona 2: 3.) Gud räckte ut sin hand från höjden och fattade Jesus och drog upp honom ur de stora vattnen. Han räddade Jesus från den starke fienden och från hans ovänner som var honom övermäktiga. Han böjde sig ned till lidandets konung och drog honom upp ur fördärvets grop, ur den djupa dyn. Jesus var död och var i dödsriket. (Upp. 1: 18.) Men Gud grep in och Jesus kunde ta ifrån Satan alla hans vapen, hans utrustning och nycklarna till döden och dödsriket. Kristus slog tillbaka anfallet från demonerna och slog dem under sina fötter. Det var inte möjligt att Kristus skulle skunna behållas av döden, därför gjorde Gud en ände på dödens vånda och lät honom uppstå. (Apg. 2: 24.) Hans själ skulle icke lämnas åt dödsriket och den Helige skulle icke se förgängelsen. *"Fridens Gud återförde Jesus från de döda."* (Hebr. 13: 20.) Kristus Jesus gjorde dödens makt om intet. (2 Tim. 1: 10.) Han gjorde djävulens makt om intet. (Hebr. 2: 14.) I Kristus triumferade Gud över andevärldens furstar och väldigheter. Han avväpnade dem och lät dem bliva till skam. (Kol. 2: 15.)

"Udden bröt Jesus utav"

Såsom vetekornet spränger sönder sitt yttre hölje i döden, så sprängde Jesus sönder dödsriket inifrån i sin seger över Satan, synden, sjukdomarna och döden. Dödsriket och avunden ligga uppenbara för Herren och kunna icke mättas. (Ords. 27: 20.) Men dödsrikets grinande käftar tog sig vatten över huvudet, när det försökte uppsluka Livets Furste. Från storätaren utgick ätbart. Från den grymme kom sötma. Jesus Kristus gick ut ur döden som triumfatorn. Han bröt sönder plågarens — och de ogudaktigas stav. Han bröt sönder bördornas ok, skuldrornas gissel och tyrannernas ris. Det ris, som i grymhet slog folken. (Jes. kap. 9 och 14.) Herrens förtärande eld lågade fram ur hans näsa och brann ända till dödsrikets djup. (5 Mos. 32: 22.) Dödsskuggan drogs fram i ljuset. (Job. 12: 22.) Mörkret fick inte makt med ljuset. Jesus gick ur kampen som segervinnare och han gick ut ur helvetet som Underbar i råd och kvarlämnade Satan förvillad, kraftlös och besegrad. Jesus vräkte tillbaka dödens makter och gick ut från förgängelsens rike som Väldig Gud. Han befriade bröderna, sina barn och gick ut som Evig Fader. Han vann en evig seger över oros- och krigshetsaren Mörkrets Furste och gick ut som Fridsfursten. Han gick ut och kröntes med härlighet och ära för att det genom Guds nåd skulle komma alla till döden

Forts. fr. sid. 24.

Tält-

Rapporter om kamp oc
frontlinjerna i Sverige

SKELLEFTEÅ

Den 3—21 juni

I söndags hade vi förmånen att få en dopförrättning i tältet. Det var fyra vänner som följde Jeus i dopet, och uppstod till ett nytt väsende i liv. Det är underbart att se hur Guds verk går framåt. Får Herren fortsätta att verka, kan det mycket väl bli ytterligare dop, innan serien är slut här.

När vi avslutat denna kampanj här i Skellefteå, drar teamet, Lasse Johansson och Norrlandsevangelisterna, vidare norrut med Kiruna som mål. Där är det planerat för en två veckor lång kampanj. Sedan, efter Malmköpingskonferensen, fortsätter vi till Luleå, där vi skall vara över fyra helger, för att sedan avsluta tältsommaren i Umeå.

GÖTEBORG

Den 30 maj—21 juni

Visst har Göteborgsförsamlingen landets förmodligen sämsta tält konditionsmässigt, men det har då inte haft någon inverkan på mötena.

Den Helige Ande har verkat underbart på människors hjärtan och syndare har fått uppleva en radikal frälsning, samtidigt som läsarna har fått gå in i förrådshusen och fylla på av smörjelse och kraft.

Det har varit en tid då ordet såtts ut på gator och torg när kämpaglada vänner i Jesu namn namn ställt upp överallt, från ölkaféer och bingohallar, till tvättinrättningar och gågator för att problamera Jesu fullständiga seger på Golgata. Sedan har vänner och syndare från när och fjärran samlats i tältet för att få del av de välsignelser Gud har att ge.

Visst är det lite av en folkfest för de heliga när man får samlas till tältmöten. Visst är frälsningsglädjen på topp när man möter vänner som man kanske icke har sett på länge och får dela den underbara gemenskapen. Visst stiger lovsången när nya namn skrivs i livets bok. VISST HAR VI EN UNDERBAR FRÄLSARE.

Göteborg upplever hur Gud kommer med en ny sökningstid när de sista skördarna skall bärgas in. Det är en stor nåd och helt och hållet Jesu förtjänst att vi får uppleva dessa segrar och att människor sluts samman kring korsets flammande banér. BED FÖR VÄSTKUSTEN.

Med oss här i Göteborg har varit vittnen från hela landet. Vi vill tacka dem och ge Gud äran för det som skett.

Vi ser i Göteborg fram mot hösten och september månad då vi har tänkt en evangelistvecka här om Gud vill och Jesus dröjer. Bed för den veckan.

Erland Strömqvist.

STOCKHOLM

Den 30 maj—28 juni

I Tantolunden på söder har maranatatältet rests och kväll efter kväll under fyra veckor har "det glada budskapet" gått ut. Luggslitna, orakade har tantolundens "gubbar" slutit upp tillsammans med unga nybörjarknarkare, tuffa studenter (som vet bäst). De har lyssnat, funderat och resonerat med evangelisterna och en sångarskara som troget ställt upp kväll efter kväll.

Under mina fem år som maranatavittne har jag aldrig upplevt en tältmötesserie där allt gått så lätt. Bördan har verkligen fördelats. Aldrig har det saknats sångare, traktatutdelare eller tältvakter. Gud har verkligen gripit och väckt en skara arbetare här i Stockholm som målmedvetet går in för arbetet i Herrens vingård. Kväll efter kväll har bönetältet fyllts av frälsningssökande och längtande och förebedjarna har funnits på plats.

Torgmöten tre gånger i veckan på Sergelgatan har varit kontakt och inbjudningsmöten, där vi delat ut massor av tidningar och traktater. Människor har stannat, ruskat på huvudet eller dröjt för att få möjlighet till samtal och frågor. Den helige Ande är verksam och Guds ord återvänder aldrig fåfängt.

På dopförrättningen stadfäste Gud sitt Ord genom att i dopgraven möta och döpa i helig Ande. En lovprisande församling var avslutningen på det

70

egrar på lika städer

mötet och ingen gick hem opåverkad.

Förutom församlingens sångarskara har församlingen haft besök av *Georg Imsen, Arnold Andersson, Gunno Andersson, Solfrid* och *Erling Eriksén från Oslo, Bazel Oliwer från Jamaica, Per Fjelstad* som tillsammans med *Arne Imsen* och *Bernt Martinsson* förkunnat Guds Ord ibland oss.

Barbro Stén.

KIRUNA

Den 27 juni—21 juli

■ Här i Kiruna är vi pionjärer då det gäller tältmöten. Mycket ungdomar har varit på mötena, och många oerhört sökta av Gud — flera nätter har vi tillbringat med att sjunga och vittna för Kirunas ungdom. — Den kategori av människor som gick ut i livet med tro, både för sig själva, och tillvaron omkring dem — men som blivit fråntagna den — många unga helt nerkörda människor har vi mött. — Jesus, fräls dem!

O, vilket arbetsfält vi har bland "nyhedendomens" representanter idag. — Jag tror på en skörd för himmelen, innan denna kampanj är slut.

■ Vi startade tältkampanjen den 25/6 och slutar den 12/7. I skrivandets stund har vi just gått in i den sista veckan. Denna satsning har varit ett trosföretag från början till slut. Men vi upplever att det är där Gud vill uppenbara sin härlighet.

Ut på "trons" vädjobana!

Jag vet det är välbehagligt för Gud, om vi vågar gå lite grand i tro. "... *vågen bär dig, frukta ej...*" Nu innan Jesus kommer, är vår största uppgift att komma ut till "syndarna". Kiruna är ett obrutet fält.

■ Första helgen kom broder *Folke Nilsson* från Luleå, tillsammans med vänner från Skellefteå. Vår broder vittnade frigörande och trosfriskt i mötena.

Sista helgen blir en stor satsning, då redan nämnda och därtill broder *Östen Dahlberg, Inger Rundquist* och *Britt Ness* från Skellefteå kommer upp.

Det gäller att satsa helt då vi kör igång med en kampanj av detta slag. Vi har haft ganska mycket folk på mötena. Procentuellt räknat har vi nog nått fler, verkligt nödställda själar här, än på andra orter. Det är underbart. *Ingemar Helmner.*

VÄSTERÅS

Den 27 juni—12 juli

Under hällande regn restes tältet i Västerås veckan efter midsommar. Sent hade man fått besked om att man kunde anordna en veckas tältmötesserie. Västerås var dock en angelägen plats. Här gällde det att liksom på många andra orter åstadkomma förutsättningar för Guds verk att vidareutvecklas under.

Trots många ogynnsamma betingelser kom dock mötena att sätta sina djupa spår, dels i människors personliga liv, dels i det allmännas medvetande. I stunder av särskilt allvar fattade några som varit borta från Gud, beslut om att på nytt viga sitt liv åt Herren, och vi gladdes med dem, då vi i deras ansikten såg hur de förvandlades från att ha varit märkta av bekymmer och oro, till att strålа av glädje och frid.

De som hjälpt till under mötena har varit *Gunno Andersson, Göran Graveliej, Gustaf Jillker* och *Clarence Olsson.* Att deras insats bemötts med stor tillfredsställelse märktes tydligt, därigenom att vännerna mycket villigt offrade av sina medel för att bestrida tältmötesomkostnaderna.

Till hösten samlas vännerna i Västerås tillsammans med *Hans Stjern* från Stockholm till möten i Blåsbogården.

Gustaf Jillker.

VETLANDA

Den 30 maj—28 juni

Nu är Vetlandas tältkampanj avslutad. Att referera denna dynamiska kampanjs händelseförlopp i några få ord går över undertecknads förmåga. Nåväl: På några få dagar gjordes Maranatas tältmöten så pass kända att det säkerligen var ytterst få av stans invånare som stod ovetande. Vi fick affischera i 18 centralt belägna affärer därav några stora varuhus. Affärsinnehavarna var så pass vänligt sinnade att några av dem t. o. m. erbjöd tejp. Förutom dessa Maranataprydda affärer fanns våra affischer på lottstånd och korvkiosker. Vidare delades traktater ut och torgmöten hölls. Mötena var laddade med Guds väldiga kraft och frukter av Ordets inträngande i hjärtana blev synlig då flera sökte Gud till frälsning genom Jesus Kristus och förnyelse. Dopförrättning hölls efter ett lördagskvällsmöte då *Tomas*

Forts. sid. 27

ÄR VÅRT LAND ETT SODOM?

Forts. fr. sid. 9

Den moderna människans livsfilosofi

När aposteln Johannes skildrar relationerna mellan Guds folk och världen, säger han: *"Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faderns kärlek icke i honom. Ty allt som är i världen, köttets begärelse och ögonens begärelse och högfärd över detta livets goda, det är icke av Fadern, utan av världen. Och världen förgår och dess begärelse, men den som gör Guds vilja, han förbliver evinnerligen."* (1 Joh. 2: 15—17.)

Köttets begärelse är njutningen, ögonens begärelse habegäret och högfärd över detta livets goda är maktbegäret. Det kan ju vara nyttigt för oss statusmedvetna människor som lever i ett överflödssamhälle och är på jakt efter nya avancerade upplevelser och känsloexplosioner, att se vad det leder fram till för någonting. Vad är den moderna människans livsfilosofi? Jo, njut maximalt utan skuldkänsla och ånger. Och vi vill förvärva, vi vill ha tag i så mycket. Men vi gör oss skyldiga till försyndelser mot försakelsebudet Jesus har givit oss. Kan du tänka dig att vi får mer tillfredsställelse av att säga nej till det vi lockas av än att säga ja. Där ligger segern. Detta är ett av efterföljelsens villkor och har att göra med hela vårt sätt att leva och vara på. Den som förlorar sitt eget liv för Jesu skull, han finner det. Världens begär och njutningar ger ingen tillfredsställelse. Har du sett någon människa de materiella rikedomarna kunnat göra lycklig? Nej, det måste andra ting till. Det finns tillfredsställelse och mättnad. Det finns ting som icke förgås utan har evig dignitet. Vilken nåd att få tillhöra Jesus och att ha fått upp ögonen för de ting som icke synas men förbliver i evighet.

Abraham räddar Lot

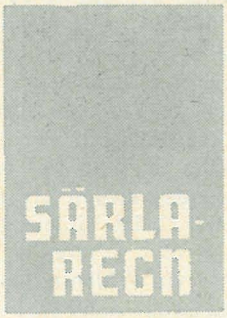
Det fanns enorma tillgångar att exploatera och Lot såg det. Han såg sin möjlighet att bli en framgångsrik affärsman och han tänkte utnyttja den maximalt. Men han såg inte de konungar som regerade på Sodomsslätten. Då han i det första momentet lät sig ledas av sitt habegär och intog Sodomsslätten, upptäckte han till sin fasa att han blivit främmande konungars träl.

Men det fanns en man som icke hade inlett sig i någon förbindelse eller fraterniserat sig med konungarna på Sodomsslätten. Det var Abraham. När han hörde att Lot höll på att bli fånge satte han efter honom och frigjorde honom. Gud vare evigt lov för alla de kristna som bevarats fria, så de kan vara med och befria andra. De räknar med trons reella möjligheter, även om det inte ser så märkvärdigt och attraktivt ut. De räknar med Gud även om de, som Abraham, valt den karga bergsbygden.

Där uppe i bergsbygden gav Gud Abraham en vision: *"Ty hela det land, som du nu ser, skall jag giva åt dig och din säd för evärldlig tid."* (1 Mos. 13: 15.)

Det är märkligt med trons folk, de är likadana i alla tider. De drar sig uppåt bergen, som Abraham gjorde. De kalkylerar icke materialistiskt, lägger ej ihop och drar ifrån och ser vad de kan vinna. Ändock talar de, som om de vore miljonärer. De talar som de vore jordens förmögnaste, lyckligaste och mest privilegierade människor. Och det är de. Tänk vilken nåd att få räkna med Gud. Räknar du med honom är det inte säkert att din lott på jorden blir så fet, men du har en evig arvslott som ingen kan beröva dig. Den tillhör oss genom tron på Kristus Jesus.

Forts. i nästa nummer.

Kupongen sändes till
Midnattsropets Bokförlag AB
Box 6177, 102 33 Stockholm

3:e rättade upplagan av

SÄRLAREGN

i blått tryck. 150 väckelsesånger.

Härmed beställes ..... ex. av sångboken Särlaregn (3:e upplagan) att sändas mot postförskott.

Namn .....

Adress .....

Postnr.—postadress .....

”DRICK HÄRAV ALLA”

Lasse Andersson

På tredje dagen var det ett bröllop i Kana i Galiléen och Jesu moder var där. Också Jesus och hans lärjungar var bjudna. Då vinet tog slut, sade Jesu moder till honom: ”De har inget vin.” Jesus svarade henne: ”Låt mig vara, min tid har ännu icke kommit.” Men mamman som var envis och hade hjärtat fyllt med visshet och tro sedan många år provocerar: *”Vad han säger er, det skall ni göra.”* Och Jesus sade till dem: *”Fyll krukorna med vatten! Ös nu upp och bär det till hovmästaren.”*

Vattnet hade blivit vin.

Detta sitt första tecken gjorde Jesus i Kana i Galiléen. Han uppenbarade sin härlighet, och hans lärjungar trodde på honom.

På första dagen i det osyrade brödets högtid kom lärjungarna till Jesus och sade: ”Vart vill du att vi skall reda till måltiden till dig?” Han svarade: ”Gå in i staden till den jag säger er och säg till honom: ”Mästaren säger: min tid är nära, hos dig vill jag äta min påskmåltid.”

När det hade blivit kväll lade han sig till bords tillsammans med de tolv.

Några år har gått sedan bröllopet i Kana. Jesus har gått ett stycke på tron och lydnadens väg. Han är döpt, andedöpt, frestad, föraktad, älskad, förringad och förklarad. Lydnadens väg leder nu in på en sista törnbeströdd smal stig. Lidandets stig som ingen annan människa gått före honom. Det är ingen upptrampad vallfärdsväg. Ensam, ödmjukt, suveränt går han, medan den osynliga andevärlden håller andan, för att bana en ny och levande väg mellan den förgängliga, förbannade materiens värld och de eviga rena världarna direkt till Faderns hjärta.

De tretton männen äter sedvanligt påskmåltiden. Jesus talar, som alltid med inlevelse och oerhörd konsekvens. Lärjungarna lyssnar, ibland helt oförstående, ibland träffande och självförebrående: *”Herre, icke är det väl jag?”*

Medan de åt, tog Jesus en bägare, utdelade tacksägelsen, gav åt dem och sade: ”Drick alla av detta! Ty detta är mitt blod, förbundsblodet, som skall utgjutas för många till syndernas förlåtelse.” I detta sitt sista tecken i en festsal i Jerusalem gör han inte vatten till vin: förädlingsprocessen fortsätter; han ger vinet försoningsblodets giltighet när det dricks till hans åminnelse och ger det en helande och renande kraft för all den tid de heliga skall dricka av det som kommer ifrån vinträd.

I korintierbrevet tar Paulus med stort allvar upp frågan om den heliga nattvard. Han åberopar en direkt uppenbarelse från Jesus Kristus själv och klargör i en skarp varning att den som på ett ovärdigt sätt äter och dricker av Herrens bord, den äter och dricker en dom över sig. Det ligger alltså en oerhörd makt i samlandet till nattvarden. Under påskkvällen, just när ”Jesus räckte brödstycket till Judas, for Satan in i honom. Han tog emot brödstycket, gick genast ut, och det var natt...” Evig natt, fylld av fasor och ”det hade varit bättre för den människan om hon inte hade blivit född”. Andevärlden är i aktion under nattvardsfirandet. Både den sataniska och den himmelska.

Just därför är det så kusligt att bevittna hur respektlöst och nonchalant Svenska kyrkan handskas med dessa heliga ting. För vart år inbjuds tusentals oskyldiga men opånyttfödda fjortonåringar till hyckleriet under konfirmationen. Prästen mässar och bär sig rent av löjligt och komiskt åt, men gör sig samtidigt skyldig till att hela kullen under statsreligionens välsignelse immuniseras mot allt andligt inflytande innan ungdomarna rusar ut i vuxenlivet till ”fria pengar”, ”fri kärlek”, ”fria valmöjligheter på arbetsmarknaden” osv., osv. Men utan barnatro,

Forts. på sid. 25.

Så blir barnen som lever i förorternas stenöknar

aggressiva, inåtvända, rastlösa och bråkig

Tusentals barn skadas för livet! När ska de styrande ta lärdom?

Ungdomens kvällsnöje i Skärholmen: ATT SITTA I TRAPPAN

Planeringen av Stockholms förorter har i alldeles för hög grad styrts av tekniska och ekonomiska intressen.

Nu fruktar barnavårdare, psykologer och socialarbetare en rekyl som följd av den omänskliga, sterila miljö teknikerna ostört åstadkommit.

På ansvarigt håll diskuterar man nu hur man bäst skall ta emot vågen av missanpassad, svårtillgänglig ungdom, som växt upp i förorternas stenöknar.

Att situationen i förorterna är allvarlig tycks de flesta vara eniga om. Psykologer, lärare och läkare talar i allvarliga tongångar om utvecklingen bland barn och ungdom. Man har registrerat fakta om kriminalitet, narkotika och talsvårigheter som en följd av förortsmiljön där våra barn och ungdomar växer upp. Många unga människor är helt förstörda redan i tonåren. Allt detta talar om katastrof.

Maranataförsamlingen i Stockholm har börjat ett arbete i Hässelby där vi arbetar efter starkt evangeliskt kristna riktlinjer. Vi vill göra något för Hässelbys ungdom och vi vill nå *alla* grupper av människor med ett radikalt kristet budskap. Vi hälsar alla välkomna till våra tältmöten och till våra lokaler på Ormängstorget där vi under sensommaren och hösten fortsätter intensivare än någonsin.

Bernt Martinsson.

LIVSNÖDVÄNDIGT BUDSKAP

Appell – Bernt Martinsson, Hässelby

För några år sedan löd fältropet: "Gå ut till honom utanför lägret." Det var den helige Andes kallelse ut ur religiös träldom och världsligt slaveri. Längtan fanns efter att bli mer skickliggjord för andlig strid. Gud har bevisat sin trofasthet och utrustat de som tog kallelsen på allvar med andliga stridsvapen. Den gigantiska kamp som upptogs har blivit intensivare. Omgjordade med sanningen har de som hängivet tjänat sin Herre och Mästare upplevt att för den som älskat Gud samverkar allt till det bästa.

Budskapet MARANATA är fortfarande en livsnödvändighet. Guds ord i Andens ljus visar klart och tydligt vägen. Golgata, korset, domen som gick över våra liv, där möter vi fortfarande Jesus till befrielse, förnyelse och kraft till fortsatt arbete i Guds rike.

Vi upplever att denna tidsålder går mot sitt slut och såsom det skedde på Noas tid så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. Såsom människorna levde på den tiden före floden; de åt och drack, män tog sig hustrur och hustrur gavs åt män, ända till den dag då Noa gick in i arken; och de visste av intet förrän floden kom och tog dem alla bort — så skall det ske vid Människosonens tillkommelse. Bäst de säga allt står väl till, kommer plötsligt fördärv över dem såsom födslovåndorna över en havande kvinna.

Maranataförsamlingen har i flera år sett det som en absolut primär uppgift, att försöka nå förortsmänniskan med ett enkelt levande budskap om Jesus. För ett år sen kunde församlingen, efter mycket bön, möda och personliga uppoffringar, inviga ett brohuvud i Hässelby, en förort med ca 35.000 invånare.

Idag står vårt motto fastare än någonsin: DET ENDA SOM RÅR PÅ DESSA FRUKTANSVÄRT NEDBRYTANDE KRAFTER ÄR ETT ANDLIGT GENOMBROTT.

EVANGELIUM TILL FÖRORTERNAS STENÖKNAR

Här måste Du vara med. Du kan stödja i förbön och ekonomiskt.

Maranatagruppen
Hässelbysalen
Ormängstorget
V ä l l i n g b y
Pg 5 97 74

Tältmöten i Hässelby

T-Hässelbygård

På gräsplanen vid LOVISELUNDSSKOLAN

den 1—16 augusti

Vittnen: Arne Imsen, Arnold Andersson, Bernt Martinsson, Barbro Sten, Marianne Andersson, Marianne Uhr samt sångare från Stockholmsförsamlingen.

Uppbrottsstämningen tätnar ibland brudesjälarna. Gång på gång når oss uppmaningen att aktiviseras för att hinna rycka någon, som en brand ur elden, ur det folkhav som mognar till dom. Den som är orättfärdig han fortfar att öva sin orättfärdighet och den som är oren han fortfar att orena sig. Så ock den som är rättfärdig han fortfar att öva sin rättfärdighet och den som är helig att helga sig.

"Tack, Jesus, för detta ögonblick av nåd! Vi vill tjäna dig med allt vi förfogar över. Vi ställer våra liv och ägodelar i Din tjänst. Vi upplever evighetens allvar i de sista minuterna av denna tidsålder."

Min vän skall du göra något för Jesus? Gör det NU!

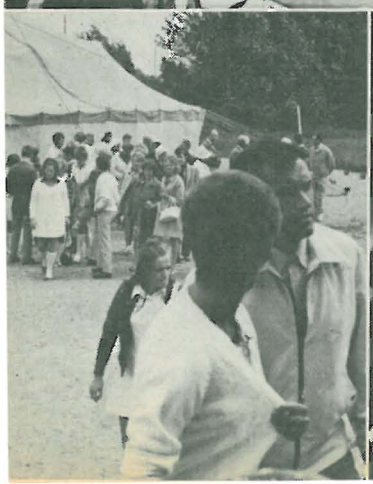

VECK
PÅ
HASS

4-
JU

Text: Stina Fredriksso
Bilder: Per-Arne Imse

Namnet *Hasslö* har under det senaste året för mig varit en association till gamla tiders väckelse, som alla gamla läsare, som var med, talar om med darr på rösten och vision i blicken. Jag drömde om att få komma till Hasslö och se en nyfödd församling i växande.

Första dagen på ön, gick vi runt och njöt av den överväldigande blomsterprakten, avskildheten på ön, den saltsmakande luften, havets färg, ljud och makt. Belåtet konstaterade vi, att människorna titta

på oss frä
lan av att
Eden. Vi s
två korva
Ungdomar
och öppet
hörde mar
par och slo
jade prata
utan fräck
tionens för
hunnit dra

Bildtexter: 1—4. Henry Holmberg, Arne Imsen, Karl-Henric Henricsson, Kåre Mörkestöl, Berta Svensson, Agne Bark, Conny Strömgård m. fl. var aktiva vittnen under konferensen. 5—7. Axplock ur publiken. Tältet var överfullt på kvällarna. 8—9. Maten ordnade en restaurang i Karlskrona. Systrar i Hasslö-

*församlinge
På tisdage
Karlskrona
vackra par
Göta Löfsv
dan "de st*

AN

2

I

LÖ

8

9

10

11

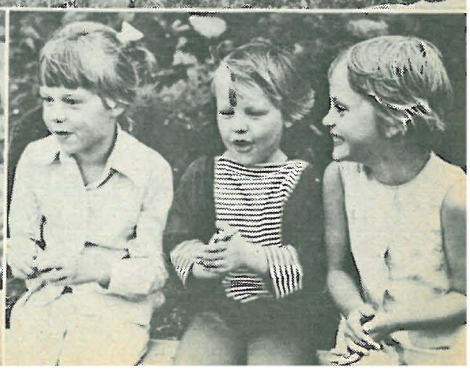
12

13

14

15

. Detta bidrog till käns-
at en bakväg tillbaka till
på ett kafé och beställde
öröd var — sjön suger.
satt där, tittade nyfiket
och undrade om vi till-
langen. Slutligen kom ett
ed vid vårt bord, och bör-
oss — öppet, naturligt,
r framfusighet. Civilisa-
er har inte i så hög grad
ına gudabenådade ö.

Forts. nästa sida

ned och serverade. 10—13
edagen åkte vi båt in till
de bl. a. möte i den stora
—17. Berta Svensson och
ade möte för barnen me-
i tältet på bibelstudium.

Forts. fr. föreg. sida.

Så kom första väckelsemötet. Där återtog allt för mig mer normala proportioner. Hasslö är mitt i en skördeperiod. Djävulen är vred. De många arma ofrälsta människorna som vågar sig på mötena, sitter där stela och trotsiga. Många fräser till så fort man närmar sig dem för att tala med dem om Gud. De blir överkänsliga av andens påtagliga närvaro i mötena. Hur underbara människorna på Hasslö än är, så har de tydligen samma barriärer mot frälsning i Jesus Kristus som andra syndare:

— En annan gång.

— Jag känner mig inte riktigt kallad än.

— Var och en blir salig på sin tro.

— Jag är lika frälst som ni!

Församlingskroppen här på ön består av så gott som endast nyfrälsta vänner, sextio—sjuttio personer. Men kroppens funktioner märks i ett fruktbärande arbete. Den lever! Den fungerade under konferensen som värd för närmare ett hundra konferensdeltagare — under helgerna ännu fler. Skolan och Folkets hus var hyrda till logement och matbespisning och expedition.

Försvaret har lånat ut två hundra sängar, madrasser och kuddar till konferensen. Framför Folkets Hus reste sig det tremastade konferenstältet. Sex vakter med svarta bindlar runt armarna och tre lag köksjobbare var beredda att ta det praktiska ansvaret för veckan. Från en restaurang i Karlskrona kom varje dag den ena middagen underbarare än den andra. Vi trivdes. Tisdag och fredag åkte vi färja med en av församlingens lemmar vid rodret in till Karlskrona och hade härliga friluftsmöten i en stor vacker park.

Forts. nästa sida.

DOPET PÅ HASSLÖ

1. Tåget på väg till dop. 2—3. Unga som gamla mötte upp trots att regnet stundvis strömmade ner.

Forts. fr. föreg. sida.

Undervisningen har koncentrerats i bibelstudier med utgångspunkt från 1 Kor. 12 — FÖRSAMLINGEN; organism och funktion. Arne Imsen har inte sparat på krut eller krafter för att trumma in Ordet i åhörarnas hjärnor och hjärtan.

Under bibelstudierna hade Göta Löfsund barnmöten, så att föräldrarna kunde vara med i undervisningen.

Varje kvällsmöte var en kontrovers med ofrälsta öbor som i hundratal sökte sig till väckelsetältet för att mäta vilken kraft det var i budskapet.

Ena kvällen stod *Carl Henricsson* där, och ropade ut budskapet med en stämma som växlade mellan gråt och jubel, torkande tårarna.

En annan kväll stod *Henry Holmberg* på talarstolen. Han drog läsarna med i en jublande lovprisning.

Församlingsföreståndaren och konferensens huvudansvarige, *Kåre Mörkestöl,* hastade runt konferensområdet i tusen och en olika uppgifter, men hann i alla fall med att predika himmel och helvete för sina kära hasslöbor, som så förtroendefullt lyssnar till sin själasörjare och väckelsepredikant. Kåre Mörkestöl åtnjuter ett väldigt förtroende i och utanför församlingen här på Hasslö och dessutom hos myndigheterna i Karlskrona, som med glädje ser på hans täta besök hos fångarna i fängelset, och har gett honom förtroendeuppdraget att vara övervakare för en nyss frigiven man därifrån, som frälst och frigjord hjälpte till med konferensens många sysslor.

Onsdag eftermiddag anlände *Agne Bark* från Örebro och del-

Forts. nästa sida.

BLODS-OFFRET

Gud sände hit ett offerlamm,
det till vår frälsning kom.
Till evig blygd och evig skam
man slaktade — till dom.

Man slaktar, äter om igen
till dom och evig död.
Men blodet rann för dig, min vän,
du som har syndanöd.

Ty Abels blod, det krävde hämnd
och rättvis dom till död.
Men ingen nödgas nu bli skrämd
av hämndens vredesglöd.

Ett annat blod har runnit ut,
ett blod som talar frid,
som talar nåd, där blott förut
fanns hämnd och hat och strid.

Det talar, Lammets offerblod,
som evig rening ger.
Det talar om en hälsoflod,
om överflöd, om mer.

Det talar om ett nytt förbund
med evig giltighet.
Om tidens stora högtidsstund,
dess slut, en evighet.

Det talar om rättfärdighet,
helt skild från synd och död.
Det talar om en salighet,
om brud så vit och röd.

Det talar om en bröllopsfest
till Lammets lov och pris,
där varje själ är evig gäst
som levt på jungfruvis.

Och blodet ropar denna dag
om nåd till klädnad vit.
Och iklädd den är ingen svag,
ty synden når ej dit.

Stina Fridolfsson

ELDSDOPET

Av Folke Nilsson, Bälinge

När Jesus förklarar sitt kommande hit till jorden, säger Han i Luk. 12: 49 *"Jag har kommit för att tända en eld på jorden och hur gärna ville jag icke att den redan brunne"*. Johannes döparen säger om Jesus i Matt. 3: 11: *"Han skall döpa eder i helig Ande och Eld."* — *"Och när sedan pingstdagen var inne, visade sig tungor såsom av Eld, vilka fördelade sig och satte sig på dem en på var av dem. Och de blevo ALLA uppfyllda av den helige Ande och begynte tala andra tungomål, efter som Anden ingav dem att tala."*

Mina egna upplevelser och erfarenheter av dessa citerade bibelställen är orsaken till vad jag här vill vittna om.

När Adam och Eva föll från sin härlighet, satte Gud änglar jämte det ljungande svärdets lågor för att bevaka vägen till livets träd. Genom den syndens natur som genom olydnad kom in i Adam och Evas liv, blev deras sinnen fördärvade och frånvända den helige Ande. Gemenskapen blev bruten och människan förvisades ut ur lustgården. Många tycker att Gud var hård och orättvis, men Han var både rätt och vis. Ty Guds vilja var och är att vi skall leva i gemenskap och förstå Guds kärlek och nåd. Och för att vi skall förstå den måste vi bli renade från synden genom Jesu blod.

Men det räcker inte. Vi måste bli döpta i den helige Ande och därmed uppleva "elden". Först i Jesus kan vi nå fram till den. Halleluja! Denna eld är inte en engångsföreteelse utan en eld som skall förbli i oss. Sadrak, Mesak och Abed-Nego är bevis för att vi skall vandra i den, lösa och lediga, tillsammans med Jesus. Där i elden var och är Jesus, och där är den gudomliga gemenskapen och tjänandet. När Anden föll var tiden inne för att rätt kunna tjäna Gud. Jesus säger: *"Det är Anden som gör levande, köttet är till intet gagneligt."* När vi blir delaktiga av den helige Andes natur blir vi också delaktiga av "eldens natur". Gud är en förtärande eld. Guds eld uppenbaras inte tillfälligt, utan som en natur. Jesus Kristus är densamme i går, i dag, så ock i all evighet.

Då elden fått utföra sitt verk i våra liv blir vi frimodiga och kan träda fram som Petrus jämte de elva, brinnande i den helige Ande.

När Gud i det gamla förbundet uppenbarade sin eld, var det på syndaren eller på det, istället för syndaren, framburna offret. Därmed visade Gud sin vrede över synden, men också hur offret som var bilden på Jesus tog vår förbannelse.

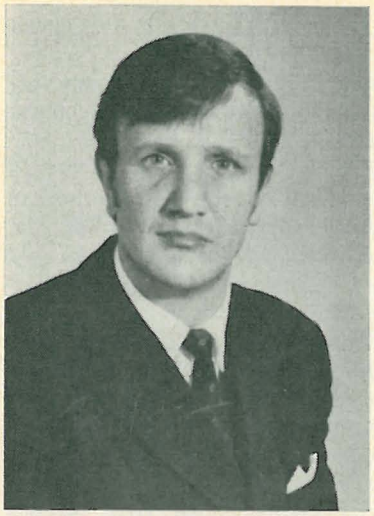
När Jesaja mötte Guds eld var det för honom försoning, rening och kallelse till tjänst. Men elden kom inte i honom utan vidrörde honom endast. Mose blev inte döpt i elden, utan såg den och vårdade den. Elia bjöd elden falla och blev hemtagen av den. Vår uppgift är inte att betrakta elden såsom forna tiders uppenbarelser, utan den att elden brinner i oss. Elden har de egenskaperna att den är svår att gömma, den uppenbarar sig alltid med sitt ljus. Den värme som går ut ifrån den tar inte syndare fel på. Men kväver man den med synd, otro och feghet, så slocknar den därför att den måste ha den helige Andes syre för att brinna. Ett dop i elden är vad Guds folk i dag behöver så hjärtana blir brinnande såsom emmauslärjungarna fick uppleva.

Han som har ögon såsom eldslågor, är den som döper i helig Ande och eld.

"Tack och lov att elden faller som på pingstens stora dag."

"...de blevo ALLA uppfyllda av den helige Ande..."

Välkommen till Malmköpingsveckans stora avslutningsmöten, i tältet på Malmahed, den 25-26 juli

Stridsignaler från GÖTEBORG

– Erland Strömkvist –

Göteborg, landets andra stad. Sveriges port mot väster. En stad med ett brokigt internationellt inslag. En till synes idyllisk plats i Svea rike.

Massmedia kan konstatera en annan sak som kanske inte syns på ytan. Tidningarna talar om Göteborg som Sveriges syndigaste stad. Det vill säga en stad där prostitution, porr och annan djup förnedring av människan ökar och sprider sig som ett kräftsår. Detta är ju inte bara Göteborgs lott, utan också snart sagt hela detta lands.

Det verkligt sjuka i denna samhällsbild är att människan har legaliserat dessa företeelser och ser på detta som en följd av ungdomens "frigörelse" Det är ju trots allt ungdomen som får i framtiden, om det nu ligger någon sådan framför, ta de största konsekvenserna av detta. Detta kallas ju populärt "frigörelse". Man frågar sig oroligt vad denna frigörelse leder till. Inte leder det till någon sann frihet. Nej, det leder till ett ännu djupare mått av förnedring och innästling för att inte säga köpslående med satan och den andemakt han representerar och som styr stora delar av inte bara vårt folk utan också av vårt samhälle.

Jag håller med broder Lasso att en radikal väckelsekristen front är nödvändig. Kan vi hålla stånd och vara salt i denna värld så kan detta endast ske i Jesu Kristi namn.

Men jag tror att vi också måste vara öppna för självrannsakan så att vi ger Gud en möjlighet att bruka oss på det sätt han finner nödvändigt. Vi har väldigt lätt att gå till rätta med andra men glömmer ofta oss själva. Jag tänker på en sådan sak som att bära korset och att vara en Jesu lärjunge. Matt. 16: 24, 25. Jag tänker på en sådan sak som gemenskapen enligt 1 Joh. 1: 6, 7, 8. Jag tror att vi måste komma dithän att vi låter Jesus inta oss själva så helt och fullt att vandringen i ljuset och försakelsen blir det karaktäristiska för den väckelsekristna fronten. Annars är det risk att lite surdeg syrar hela degen. Och då är risken oerhört stor att man kommer in i Upp. 3: 17.

Jag tycker personligen att uttrycket och stridsropet *"radikal väckelsekristen front"* är något som verkligen hör samman med Maranataropet som ljuder i tiden. Visst lever vi i tidsålderns sista minuter, ja, kanske sekunder, och Petrus ger oss en uppmaning: *"Eftersom nu allt detta sålunda går till sin upplösning, hurudana bören icke I då vara i helig vandel och Gudsfruktan, medan I förbiden och påskynden Guds dags tillkommelse, varigenom himlar skola upplösas av eld och himlakroppar smälta av hetta."*

Visst har vi möjligheter att evangelisera världen och sprida budskapet om att himmelriket är nära. Visst har vi tid och möjligheter att förverkliga vad Gud hela tiden velat att vi skulle ha gjort, nämligen visa på Lammet som har borttagit världens synd. Gud har aldrig velat att vi skulle låsa oss fast på platser eller lokaler. Nej, vi borde vara som Noa. Mot alla konventionella och traditionella människomeningra tala om *bland folket att* tiden snart är ute, och understryka detta med åtföljande handling så att det syns att vi själva har tro för vad vi säger. Noa ansågs för idiot av dåtidens människor. Vad skulle det spela för roll om Du blev betraktad som idiot av världen. Det är bättre att låta den religiösa polityren spricka och låta Kristus lysa fram bland flagorna än att Jesus inte skall kännas vid dig en gång i evigheten för att du inte bekänt honom framför människorna.

Ett faktum är att om vi bekänner Jesus inför människorna så kommer det att uppstå rörelse i folkhavet som gör att vi kommer att bli hånade och hatade. Att bekänna Kristus och bli accepterad av världen är icke någon bekännelse som bär frukt och som kan ha någon djupare förankring i evangelium. Joh. 15: 18—21: *"Om världen hatar eder så betänken, att hon hatat mig förr än er. Voren I av världen så älskade*

Forts. på sid. 33.

"Hur ska en kristen vara?"

Av Åke Andersson, Göteborg

Vilka egenskaper bör jag såsom en kristen vinnlägga mig om?

Växandet är kännetecknet för alla levande ting. Vi uppstiger ur dopets vatten för att vi skall kunna "... *vandra i ett nytt väsende i liv*" (Rom. 6: 4). Genom den nya födelsen börjar vi som nyfödda, andliga barn i Kristus, och det är vår Faders vilja att vi skall växa till i nåd och kunskap om vår Herre Jesus Kristus (2 Petr. 3: 18). "*Så läggen då bort all ondska och allt svek, så ock allt skrymteri och avund och allt förtal. Och då I ären nyfödda barn, så längten efter att få den andliga oförfalskade mjölken, på det att I genom den mån växa upp till frälsning ...*" (1 Petr. 2: 1—2). När vi föddes blev vi lika våra föräldrar. I den köttsliga födelsen fick vi del av den köttsliga naturen. I den nya födelsen blev vi delaktiga av gudomlig natur (2 Petr. 1: 4).

Att bli en kristen är början till ett liv i syfte att bli mer och mer lika Jesus: "*Vinnläggen eder just därför på allt sätt om att i eder tro bevisa dygd, i dygden kunskap, i kunskapen återhållsamhet, i återhållsamheten ståndaktighet, i ståndaktigheten gudsfruktan, i gudsfruktan broderlig kärlek, i den broderliga kärleken ALLMÄNNELIG KÄRLEK. Ty om detta finnes hos eder och mer och mer förökas, så tillstädja det eder icke att vara overksamma eller utan frukt i fråga om kunskapen om vår Herre Jesus Kristus.*" (2 Petr. 1: 5—8.) Paulus uppmanar oss att öva oss i gudsfruktan (1 Tim. 4: 7—8) så att vi må nå upp till Kristus i andlig tillväxt och att bli fullvuxna, intill Kristi fullhet (Ef. 4: 13—15). Medan vi jagar mot detta höga mål (Kristen mognad) bör vi tänka på några textställen ur Guds levande ord: "*Låten eder fastmer uppfyllas av Ande ... och sjungen och spelen till Herrens ära i edra hjärtan ...*" (Ef. 5: 18—20.) "*Låten intet ohöviskt tal utgå ur eder mun utan allenast det som är gott, till uppbyggelse, där sådant behöves, så att det bliver till välsignelse för dem som höra det.*" (Ef. 4: 29—31.) "*Vandren i Anden, så skolen I förvisso icke göra, vad köttet har begärelse till ... Andens frukt åter är: kärlek, glädje, frid, tålamod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod, återhållsamhet ...*" (Gal. 5: 16, 22—24.) *Bekännen edra synder och bedjen för varandra, på det att I mån bliven botade. Mycket förmår en rättfärdig mans bön, när den bedes med kraft*" (Jak. 5: 16). "*Och låtom oss icke förtröttas att göra vad gott är, så skola vi, när tiden är inne, få inbärga vår skörd.*" (Gal. 6: 9, se ock vers 10.) "*Sträva efter med all flit att själva kunna träda fram inför Gud såsom en som håller provet, en arbetare, som inte behöver blygas, utan rätt förvaltar sanningens ord.*" (2 Tim. 3: 16—17.) "*Och låtom oss akta på varandra för att uppliva varandra till kärlek och goda gärningar, låtom oss icke övergiva vår församlingsgemenskap, såsom somliga hava för sed ...*" (Hebr. 10: 24—25, se Apg. 20: 1.) "*I haven fått för intet, så given ock för intet.*" (Matt. 10: 8, se ock 1 Kor. 16: 2.) "*Och allt, vadhelst I företager eder i ord eller gärning, gören det allt i Herren Jesu namn och tacken Gud, Fadern, genom honom.*" (Kol. 3: 17.)

Tag inte din frälsning för given. Läs: 2 Petr. 2: 19—21!

Djup ropar till djup

Forts. fr. sid. 11.

att han smakade döden. (Hebr. 2: 9.) Han uppstod för vår rättfärdighets skull. (Rom. 4: 25.)

"Döden har tappat sitt välde.
Udden bröt Jesus utav.
Segern på Golgata gällde
lika för kung och för slav."

Och som Jesus övervann och drev ifrån sig mörkrets makter, synd, fruktan och sjukdom, så kan du med Jesu namn — det namn som spred förskräckelse i hela dödsriket — också övervinna djävulens listiga angrepp och hålla stånd och behålla fältet. Jesus Kristus har fullbordat alla krav på rättfärdighet. Åklagaren har fått munnen tillstoppad och handskriften, som anklagar oss är fastnaglad vid korset. Och där är också fastnaglad Satans bundsförvant i oss, den gamla människan, syndens och dödens kropp. Halleluja! Hans seger är vår seger. Hans liv är vårt liv. "Så gå nu in i det verk som nu fullbordat står." Var har du dina hemsökelser, du död? Var har du din pest du dödsrike? (Hos. 13: 14.) Du död, var är din seger? (1 Kor. 15: 55.) Kära vän, var trogen intill döden, så skall Livets Furste giva dig livets krona. Om du vinner seger skall du förvisso inte lida någon skada av den andra döden. (Upp. 2: 10, 11.) Konungen med de djupa ärren, han som var i dödsrikets djup vill nå dig i djupet av din längtan. Djup ropar till djup.

Malmköpingsveckan –68 blev vändpunkten i mitt liv

Av Lars-Ove Karlsson, Halmstad

1968 års Malmköpingskonferens blev en vändpunkt i mitt lic. Jag hade tidigare blivit varnad för Maranata av olika kristna. Jag var pingstvän men fick tag på Arne Imsens böcker och började läsa Midnattsropet. Jag fann att Gud sänt en ny väckelse till vårt land. Ära vare Jesus!

Jag reste till Malmköping för att undersöka om väckelsen var från Gud eller inte. I det tredje mötet talade Gud till mig genom ett profetiskt budskap. Herren kallade mig till tjänst för Honom utanför lägret. Jag svarade ja och fick uppleva en verklig andlig förnyelse. Anden föll över mig och jag kunde sedan knappt tala svenska den eftermiddan. Mitt inre var gripet av väckelsens Ande och jag ville helst gråta av glädje över den nåd Gud visat mig. Tänk att Han är väckelsens Herre! Halleluja! Veckan som följde blev i sanning märklig. Broder Imsens bibelstudier om Guds församling gav oss en himmelk vision av det verk Herren för fram i dag.

I augusti 1969 fick jag infria de löften jag givit Herren. Då började evangelisterna Kurt och Monica Rudgard hålla möten i ödra Halland. "Ställ dig till Mitt förfogande utanför lägret så skall Jag vara med dig!" löd Guds maning. Jag begärde utträde ur pingstförsamlingen på den plats jag då bodde och fick en uppgift i Maranata i Markaryd. Vi har haft många underbara möten då mäninskor fått möta detta överjordiska som kallas Väckelse än i dag 1970.

Den 14 mars hade vi vårt första möte här i Halmstad. Lokalen var nästan fullsatt och vi ploklamerade: "Väckelsen är här ty Jeus är densamme!" i sång och vittnesbörd. Sedan har vi haft möte i gång i månader regelbundet. Vi har inte kunnat ha möte oftare ty det är ju en bit för vännerna att köra från Markaryd. Vi är några stycken Maranatavänner här i vår stad men Gud kan giva seger genom få likaväl som genom många. Hallandsposten hade inne en artikel med rubriken: "Maranata öppnar eld i Halmstad!" och det är detta som behövs. Andens eld, Ordets dynamik och tron härliga Seger-Ande! Pris ske Gud! Vänner i Väckelsen. Bed att Gud sänder vittnen som kan arbeta för evangeliets utbredning och stå fasta i tron på Honom som är all makts Gud. Ty det är många i dag som vill få Maranatafolket att gå tillbaka till olika religiösa sammanhang. Man säger: Kom hit och verka här i stället i vår kyrka, här kan ni få gemenskap o. s. v. Broder och syster! Lyssna inte på sådana locktoner om du därmed måste pruta av på det budskap och de sanningar Herren visat dig. Tänk på Simson! Han lät klippa av sitt hår, hans nasirtecken, och förlorade kraften att vara Guds tjänare.

Det är inte alltid den lättaste vägen som är Guds väg, men må vi icke fälla modet utan vara Jesus trogna i allt. "Lyften upp edra huvuden ty eder förlossning nalkas!" Se brudgummen kommer! Maranata!

"DRICK HÄRAV ALLA!"

Forts. fr. sid. 15.

utan kunskap om rättfärdiggörelse genom tron, utan Kristi ljus i världen.

Ja, det är fruktansvärt vad esteterna far fram med de heliga tingen. Dop, andedop, nattvard skall prompt ner på ett köttsligt plan och passas in i det ceremoniella mönstret för att användas på beställning. Oss kallar dom primitiva "esteterna", därför att deras fem dunkla sinnen endast förmår registrera trivialiteten i våra sparsamt utsmyckade gudstjänster, banaliteten i de enkla rytmiska sångerna, värmen och syrebristen i de fullsatta möteslokalerna. Men de förnimmer inte den högre skönheten i Guds dårskap när modeslöjornas förlåt brister och vi rusar ut födda till nya skapelser i Kristus, originella, funktionsdugliga själavinnare.

Att kyrkan inte helt och hållet är utplånad är enbart ett *tekniskt* underverk. Något från himmelen har hon inte att förmedla, och det fåtal som söker sig in under valven för att få en stunds estetisk njutning kan lika gärna gå på museum eller konsert. I kyrkan finns mästarna representerade men inte Mästaren.

Vart skall då folket gå för att under allvar och enkelhet äta hans kött och dricka hans blod och därigenom få del i Honom och i hans eviga liv?

Ut till folkkyrkan utanför templet! *Utanför* där Jesus står och ropar så tempelpoliserna blir villrådiga, rådsherrarna förbittrade, och hela etablissemanget skälver: "Drick härav ALLA!"

Det spelar ingen roll hur mycket prästerna drar i sina jalusier för att utestänga himmelen. I folkdjupet har under seklernas gång lagrats ett

Forts. sid. 32.

Göran Wahlström:

Så upplevde jag EGYPTEN

"Ett land i

Egypten var det ja, numera heter det ju förenade Arabrepubliken. För denna republik står president Nasser i ledningen, och han håller hela landet i vad man skulle kunna kalla ett "järngrepp".

Egypten pressas av en enorm befolkningstillväxt, (ca 1 milj. per år) och någonstans måste alla dessa ta vägen. Huvudstaden Kairo var redan innan junikriget mot Israel starkt överbefolkad och hade c:a 4 milj. inv. Men efter detta krig ökade befolkningen med ytterligare en miljon, mest flyktingar.

Var och en förstår hur ohållbart detta måste vara. I ett sådant läge av överbefolkning och social misär, måste man försöka rikta folkets intresse från de egna svårigheterna mot något annat, i detta fall mot Israel, som med sina 2 milj. inv. (och amerikanska vapen) försöker återta gamla palestinska områden från Egyptens 33 milj. (med ryska vapen).

Vi åkte från Sverige den 7 februari, och efter en del smärre missöden, vi fick vänta en dag extra i Köpenhamn, för planen var upptagna med pilgrimer på väg till Mecca, kom vi den 9 februari kl. 00.02 till Kairo, visserligen fyra timmar försenat, men det får man inte fästa sig vid, för så är det ofta där.

Staden var helt mörklagd, alla gatlyktor var släckta och alla bilar hade lyktorna övermålade i grönt eller blått, dvs. de som hade några lyktor att måla över. Många var buckliga runt om och hade således inga lyktor att måla. Detta beror troligen på den starka trafiken och att det inte krävs någon körkortsutbildning för att köra bil.

Av Egyptens 33 milj. är en överväldigande majoritet muhammedaner. Dessa lever alltså i ett andligt mörker, men har inget emot kristendomen. Kristus omnämns för övrigt som en profet i koranen. Dock, finns det faktiskt en hel del kristna också, varav en del protestanter. På ett ställe har man byggt en ny stor vacker katedral. Men att kyrkan är stor och vacker är ju ingen garanti för att det är det rena och oförfalskade Guds-ordet som predikas där. Denna kyrka, som låg i Kairo, fick jag tyvärr inte tillfälle att se invändigt, men i Luxor, en stad c:a 70 mil söder om Kairo, fick jag vid ett av mina strövtåg i staden se två skrikigt grönfärgade lysrör satta så att de bildade ett kors, och under denna gräsliga sammansättning en skylt, som förkunnade att det rörde sig om en protestantisk kyrka.

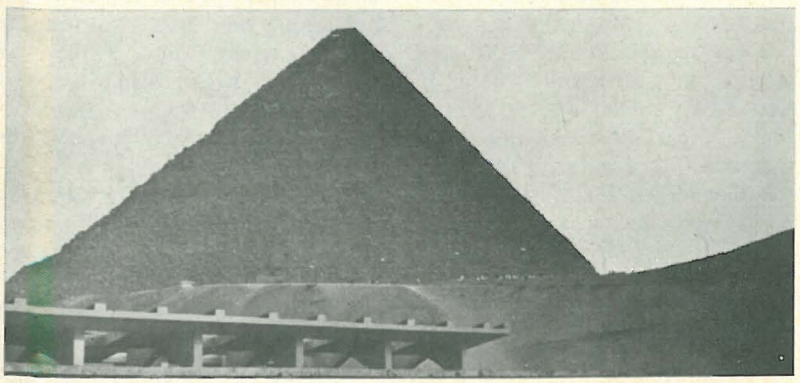
I en protestantisk kyrka

Jag öppnade grinden på gården och gick in, och utanför kyrkan satt pastorn med familj och läste tidningen. Jag hälsade på honom och sa att jag var från Sverige, vilket tydligt inte gjorde honom särskilt upplyst om var jag egentligen kom ifrån. "Den svenska synden" har lyckligtvis inte fått något fäste i Egypten. All pornografi och andra sedlighetssårande alster är förbjudna. Svenskarna brukar ju annars vara mest kända utomlands för sin norm- och morallöshet. Så dock inte här.

Kyrkan hade en herr- och en damsida, vilka skildes åt av ett bastant plank. I fronten av kyrkan stod en talarstol och ovanför denna samma konstruktion av korslagda lysrör.

Församlingen hade 200 medlemmar. När jag berättade för honom att i Sverige är nästan alla protestanter, såg han mycket förvånad ut. Att han skulle känna till Maranata eller någon av de andra frikyrkorna, var väl inte att begära, när han knappast visste var Sverige låg. Det enda han kunde erinra sig var att han hade hört att det var kallt där.

På hans fråga om hur stor församlingen var, verkade han mycket imponerad när jag svarade att vi uppskattade Stockholmsförsamlingen till mellan 400—500 medlemmar. Han frågade om jag ville delta i söndagens möte, men det hann jag tyvärr inte. Vi skulle tillbaka till Kairo, annars hade det ju varit mycket intressant. Han sade också att antalet kristna visserligen ökar, men i proportion till Islams framgångar, ter sig dessa siffror tämligen små.

ärngrepp"

Ett "öppet" land

Egypten är annars ett ganska öppet land och vi får verkligen hoppas att Egyptens kristna får svar på sin bön om en verklig landsväckelse.

Folket var mycket vänligt, och man kan riktigt föreställa sig Jesus i detta myllrande folkliv. De flesta var klädda i sina långa "gallabias", en dräkt som närmast påminner om våra dopdräkter, fast i kulörta färger.

Ofta började för oss helt okända personer tala med oss, det var något helt naturligt för dem. De ville gärna höra vad man tyckte om deras land, vilket land man själv kom ifrån. Var de kristna visade de stolt fram sitt kors, vilket många hade intatuerat på insidan av handloven. De ville mycket gärna att man skulle skriva till dem ifrån Sverige.

Efter att ha sett dessa öppna och vänliga människor, kan man riktigt se apostlarna när de lämnade sina fiskenät och följde Jesus, dessutom förstår man att det inte är någon orimlighet, som det står så härligt i bibeln, att "efter denna dag ökades församlingen med 3.000 personer".

Det finns inga förföljelsetendenser mot de kristna, vilket ju annars är ganska vanligt i socialistiskt-kommunistiska stater, vilket Egyptens styrelseskick starkt påminner om. Men det är faktiskt så att alla socialistiskt-kommunistiska partier är förbjudna, och tvärtemot vad man kunnat vänta sig, har president Nasser själv skänkt 50.000 till uppförandet av en kyrka i Kairo.

Detta lovar ju gott, och vi får alla hjälpas åt att bedja om att evangelii ljus måtte få upplysa alla dem som lever i hedniskt mörker, inte vara i Egypten utan även på andra håll i världen. Särskilt ska vi tänka på våra systrar och bröder som torteras i socialistiska och kommunistiska fängelser för Kristi skull som sker runt om i Kina och Ryssland för att ta några exempel.

Men Kristi kärlek skall segra och ljuset skall bryta fram även på dessa ställen.

MARANATA

Forts. fr. sid. 13

Petersson, Vetlandas evangelist primarius, *Karl-Henrik Henriksson,* Örebro, och *Erland Strömqvist,* Göteborg, med församlingen tågade ner till sjön och tre döptes till Kristus.

Förutom *Tomas Petersson* har under tältkampanjen *Alf Petersson, Kalle Henricsson, Erland Strömqvist, Conny Strömgård, Clarence Olsson* och undertecknad medverkat i mötena, tillsammans med församlingens egna krafter.

En av Vetlandas mera dynamiska tältkampanjer är avslutad. Gud skall ha all äran för det underbara som skett. Låt det bli din bön att Gud måtte bevara dem som böjt sig för Honom samt att verket i Vetlanda skall få fortsätta i tillväxt och förbliva i den klippefasta stabilitet som gjorts möjlig genom Jesus Kristus, han som verkar allt det goda.

Göran Graveleij.

ÖSTHAMMAR

Den 3 juli—30 augusti

Den lilla staden Östhammar har den sista tiden blivit utsatt för ivriga evangelisationsattacker i form av tältmöten. *Lars Nyström,* med hjälp av *Clarence Olsson* och *Göran Graveleij* från Stockholm har stått i spetsen. En kväll hade jag glädjen att få vara med på dopförrättning och väckelsemöte.

Många nyfikna sommarstugeägare och turister hade mött upp på stranden tillsammans med ortsbefolkningen den mulna och blåsiga eftermiddagen. Tre vänner skulle döpas i Östersjön. När vi anlände, stod de trogna församlingsmedlemmarna vid stranden med guitarrer, dragspel och sångböcker vid en mikrofon och sjöng ut sitt vittnesbörd:

"Jag är härligt frälst och sedan
döpt med bibliskt dop;
lever fritt i Kanaans land bland
kristna vänners hop."

Musiken och sången kämpade för att nå och gripa världsmänniskorna, som stod och väntade på skådespelet. *Arne Imsen* trädde fram till högtalaren och undervisade under några minuter om dopets hemlighet och nödvändighet. Därefter förrättade han dopet. Världens barn upplevde med undran hur Guds barn tillbad.

Det lilla väckelsetältet var packat med syndare och fromma när mötet började. Ordet såddes i sång, vittnesbörd och predikan. Somt kommer att bära frukt i god jord. Tre människor döptes till Kristus. Nu är församlingen ännu större och starkare att med kraft bära ut budskapet om frälsning undan vredesdomen för var och en som tror.

Stina Fridolfsson

Kom även Du med Ditt bidrag till denna sida. Adressen är: Midnattsropet, Box 6177, 102 33 Stockholm

"Jag hörde en sång i anden"

Det var midnatt. Jag kunde inte sova. Det var saker som borde ha skett, men som inte hade inträffat. Uteblivna bönesvar.

Till mig själv sade jag: "När skall detta taga en ände."

Då hörde jag plötsligt en sång. *"Blott en dag, ett ögonblick i sänder."* Rösterna var såsom änglars. Musiken likt mäktiga orglar. Ljudet var så starkt så det trängde igenom huset och hela omgivningen.

Förskräckt låg jag där och tänkte att någon skulle rycka upp dörren och fråga, varför jag hade musik mitt i natten. Jag kunde inte förstå varifrån ljudet kom. När andra versen tonade ut, var det en trumpet med. Det gjorde musiken ännu skönare och jag glömde de andra människorna i huset. Sista versen var som riktad direkt till mig. *"Hjälp mig då att vila tryggt och stilla, Blott vid dina löften Herre kär. Och ej tronens dyra tröst förspilla, Som i ordet mig förvarad är!"*

På morgonen ruskade jag det hela av mig och tänkte, det måste väl ändå ha varit en dröm.

En tid efteråt berättade jag det för en väninna.

Hon sade: "Det var en sång i anden, du hörde." Hon hade själv en gång gjort en liknande upplevelse.

Att höra toner från en annan värld, är något så hänryckande, så det kan inte klädas i ord. Likt herdarna blev jag förskräckt.

Helena

"Bevara den levande andliga prägel, som tidningen har"

Kära vänner och syskon i tron — låt Jesus själv vara den levande "redaktören", som avgör era artiklar och ger andligt liv och kraft åt det ni skriver. Alltför många kristna tidningar vill ha kristendomen, men inte Jesus själv. Många av dessa har mer och mer släppt in av religion i allmänhet, och väckelsen ser de som ett stort problem i fjärran — och det är inte underligt, när Jesus (väckelsens Herre) får stå vid sidan om. Låt de personliga vittnesbörden om Jesu ingripanden, på olika sätt, få stor plats. Tillika med *färska* bibelstudium och predikningar. Alltför många talar endast om, vad Herren gjorde 1907 — och det var väl i och för sig underbart — men, om vi *tror* och praktiserar att Jesus är densamme i dag — 1970 — så kommer vi att få se en levande kristendom i dag också. Ära vare Gud!

Hur skall vi kunna sticka "kristen" litteratur i händerna på ofrälsta, om de är uppblandade med en massa tvivelaktig smörja — t. ex. romaner och följetonger utan verklighetsgrund — och urvattnad på andliga verkligheter. Ja, Jesus själv — såsom levande i dag sätter man på sidan om, och lämnar mera plats åt familjesidor, korsord, hälsotips etc. Ger det någon frälsningslängtan och tro på Jesu undergörande makt? Knappast. Men kristen vill man ändå kalla sig. På vilken grund vill jag fråga? Nej, kära vänner, slå vakt om att låta de egna prestationerna stå vid sidan om, i era spalter; eller där det är möjligt helt utebliva, så att Jesu Kristi makt bland dem som tro, får även i fortsättningen prägla er tidning. Både ni och alla andra läsare kommer att då uppleva välsignelse, och sedan själva vara andra till välsignelse. Var aktuella och tidsenliga, på ett sant och sunt andligt vis. På *Guds Ords grund!*

Ja, kära vänner, det är väl några synpunkter på, vad en levande kristen tidning bör vara, för att med rätta kallas så.

ALL KRISTENDOM GRUNDAR SIG PÅ EN LEVANDE, KÄRLEKSFULL OCH VERKSAM TRO OCH TILLIT TILL JESUS KRISTUS SJÄLV!

Vidare: levande kristendom, i ande och sanning, och väckelse är samma sak. Väckelse är, som ni vet, *inte* våra egna prestationer och organisationer *utan* vårt beroende av Jesus, samt att sedan också väcka vår omgivning till samma beroende av Honom som *var;* och som *är;* och som skall *komma!*

Därför gäller det för oss alla att, under den Helige Andes ledning och kraft, leva i sanningen om Jesu snara tillkommelse. Att levande och kärleksfullt i den Helige Ande förmana, trösta och uppbygga varandra i tron på Jesus — vår Frälsare.

Endast ett liv i den Helige Ande — Guds och Kristi ande — kan göra det möjligt, att på ett överflödande sätt bevara och föröka frälsningens hopp hos oss. Tillika med kärleken till Gud, och vår omgivning — dvs. människorna; både frälsta och ofrälsta. Gud hjälpe oss *alla* att bevara segertron tills Jesus kommer!

Forts. nästa sida.

Forts. fr. föreg. sida

Tack, kära vänner, för ordet. Och om något från Herren skulle bli levande för mej senare, så vill jag gärna bidraga med detta till er tidning. Inte för att få *mitt* namn omskrivet, utan för att få förhärliga Jesus. Ty, detta har vi alla frälsta rätt och anledning att göra. Av nåd!

Så länge vi envisas med att peka på oss själva så kommer också tron på oss själva att tillta. Men Gudstron att avta!

Men Jesus lever, Halleluja, så låt oss även 1970 höja Korset — Segertecknet — och gå fram i Jesu namn mot ondska och skam. Det är mörkt omkring oss, det skall vi inte blunda för, men ingalunda hopplöst om Jesus är med! Inte bara när det passar oss — utan framförallt när det passar Honom. Alltid!

"Mig förutan kunnen I intet göra", säger Jesus. Joh. 15: 5. Låt oss därför i Hans namn bära dräkten med smädnamn. Segern *är* vår — genom Jesu fullbordade verk på Golgata! Av nåd!

Många kära fridshälsningar från en frälst och bevarad "nyprenumerant".

Gunnar Johannesson,
Smältarevägen 9,
612 00 Finspång

Det inre och det yttre

D et finns många kristna bekännare som anser att frälsningen sitter i *hjärtat,* så det betyder inte så mycket vad det *yttre* beträffar. Detta är ett resonemang, som används för att man på så sätt skall kunna vara en kristen och ändå så mycket som möjligt anpassa sig efter denna tidsålders väsende. Läser man *Guds ord* skall man snart finna ett oerhört samband mellan vår *invärtes* och vår *utvärtes* människa. Jesus säger i Matt. 15 att det som utgår ifrån munnen kommer från *hjärtat.* Är då hjärtat fullt av det som angår denna tidsålder, så hörs det snart: jord och värld, lättsinnigt tal, ytlighet och bristande helighet. Men är det fullt av *helighet från Herren* därinne, då blir det också ett heligt tal, värdigt uppträdande, tacksägelser och lovsång. Man diskuterar i dessa dagar tidens oblyga mode och allt vad därtill hör, inom den kristna världen. Bara detta att det kan bli diskussion om saken visar huru man kommit bort från *Ordets auktoritet.* Man vill inte följa den sunda läran utan sina egna begärelser och tankar. Man säger att det betyder ingenting hur man ser ut om man helt liknar världen, och är med sin tid. Men i Rom. 12: 1, 2, sägs det tydligt ifrån, att vi ej skall skicka oss efter denna tidsålders väsende. Både i Petri brev och i Timoteus-breven möter vi tydliga föreskrifter, när det gäller det yttre. Vill man förkasta detta, så förkastar man *Guds Ord* fastän man vill vara en Kristi efterföljare. Hur går det då ihop? Kom ihåg att intet orent kommer in i himmelen. Upp. 21: 27. Här i tiden kan vi ha våra uppfattningar och göra som vi tycker för att behaga människor, men inför Herren skall vi göra räkenskap och då kan vi inte bortförklara någonting.

Att så många kristna i dag vill se ut precis som denna tidsålders Gud dikterar även när moden och påhitt är som mest neddragande och till anstöt, beror helt enkelt på att man vill likna denna värld och vara som den. *Vad har vi då blivit frälsta ifrån,* och hur kan vi tala om att allt har blivit nytt? Det blir en falsk bekännelse. Kom ihåg att Guds ord säger i Johannes 2: 15:

"Älsken icke världen, ej heller vad som är i världen. Om någon älskar världen, så är Faders kärlek icke i honom." Borde icke dessa klara, allvarliga ord vara nog för en Kristi bekännare, som skall vara salt

Forts. nästa sida.

Pris kr. 1:50/st.
Pris kr. 1:—/10 st.

Beställningen sändes till: Midnattsropets Bokförlag AB
Box 6177
102 33 Sthlm

Sänd mig mot postförskott:
.... Jesus älskar dig (röd)
.... Jesus lever (marinblå)
.... Du behöver Kristus (röd text)
Namn .....
Adress .....
Postnr, postadr. .....

Forts. fr. föreg. sida.

och ljus i världen och kallas de Heliga, skulle helt ta avstånd ifrån allt sådant, som kännetecknar denna lösaktiga tids modenycker. Borde man inte *uppträda höviskt, enkelt, flärdfritt och anständigt på allt sätt,* så att man behagar Jesus, den himmelske brudgummen?. Och man vet många fall då de troendes världslikställighet i det yttre varit till stor anstöt och ett hinder till frälsning för andra. I 2 Kor. 6: 14—7: 1 har vi även en klar förkunnelse om vad som anstår oss som troende. Det talas där em att vi är den levande Gudens tempel. Det står om gränsen mellan otrons och trons folk och det heter där att vi skola gå ut ifrån dem och skilja oss ifrån dem, då heter det skall Herren vara en Fader för oss. *Vill vi följa Ordet eller vill vi inte?* Förkastar vi dess undervisning, så förkastar vi Jesus och detta mitt i kristen bekännelse, sång, vittnesbörd och verksamhet.

Vad hjälper allt detta, om mitt liv både i det inre och det yttre vittnar om att jag älskar denna tidsålders gud i stället för Jesus.

Den som inte tror att det är så viktigt med det yttre kan ju även läsa 1 Tess. 5: 23 där det talas om ostrafflighet både för ande, själ och kropp, när Jesus kommer. Det är fråga om en frälsning, *som omfattar hela varelsen.* Är vi genomfrälsta eller hur är det? Vi vet att tiden är nära när Jesus kommer och i Upp. 22: 11 heter det, att den som är helig fortfare att helga sig.

Är vi villiga att avskilja oss i allt och följa Jesus och bära Hans smälek? Det är en allvarlig och skakande fråga till Kristi bekännare i en tid, då satan gör allt för att sammanblanda rent och orent och när anskriet snart skall höras *"Brudgummen kommer"* och skyn brister!

Vill vi taga emot en *väckelse på Blodets Grund,* då det får bli en förvandling och allt blir nytt, så att det både hörs, syns och känns att vi tillhör Jesu brudeskara?

Nils Ståhlberg
Malmö

Traktatskiva

"OM JAG ÄGDE ALLT MEN INTE JESUS"

Sång och kort appell. Lämplig för masspridning bland ofrälsta.

Priser:
1 ex. 1: 50 kr
10 ex. 1: 25 kr/st.

Orderadress:
Midnattsropets Bokförlag AB
Box 6177, 102 33 Stockholm

- - - - - - - - - - -

Sänd mig mot postförskott ..... ex. av traktatskivan.

Namn: .....

Bostad: .....

Postnr, adr.: .....

BOKNYHET på Midnattsropets bokförlag AB

- En ung människas kamp mot katolicismens falska lära.
- Klarlägger och griper.
- Lämplig att evangelisera med.
- Pris 2 kr. (exkl. moms)
- Adelaida kommer till Malmköpingsveckan i år.

Boken rekvireras från
MIDNATTSROPETS BOKFÖRLAG AB
Box 6177, 102 33 Stockholm

Sänd mig mot postförskott ..... ex. av boken "Adelaida, nunnan som blev andedöpt" (2: – exkl. moms o porto).

Namn: .....

Bostad: .....

Postnr, adr.: .....

.....

Eva Hörnqvist, Stenungsund:

"Egna gärningar och egen rättfärdighet faller samman som ett korthus"

Var planta som min himmelske Fader icke har planterat, skall ryckas upp med rötterna.

Dessa ord finns att läsa i Matt. 15: 13. Älskade vän, som läser detta, det står i min Bibel att de som äro födda på nytt till ett levande hopp, endast de är medborgare i det himmelska riket. Jesus säger: JAG är dörren in till fårahuset, den som går någon annan väg är en tjuv och en rövare. Många är de människor som regelbundet går till gudstjänst eller kyrka söndag efter söndag, månad efter månad, år efter år och tror sig vara på rätt väg. Så rinner hela livet iväg och en dag upptäcker de att de byggt på fel grund. Så fruktansvärt, egna gärningar och rättfärdighet faller samman som ett korthus, man är icke inplanterad av himmelens Gnd, icke född på nytt, utan på väg till en mörk evighet.

Är det möjligt, frågar du. Jag som trodde allt var väl och som hela mitt liv försökt så gott jag kunnat att vara snäll och hygglig mot min nästa. Jag betalar min skatt och är en laglydig medborgare. Men i Guds ord står det skrivet: "Din egen rättfärdighet är inför honom en fläckad klädnad, ej godkänd, är du icke inplanterad genom Jesus Kristus kommer du aldrig dit in." Men det kan du bli i dag, för Gud vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Det finns något som heter NÅD, tänk vilket underbart ord, frälsningens väg genom Jesus. *"Ty det som lagen icke kunde åstadkomma i det den var försvagad genom köttet, DET GJORDE GUD, då han sände sin son i syndigt kötts gestalt och fördömde synden i köttet."* Rom. 6: 10. Varje människa är lika dyrbar i Guds ögon, ingen är för hög eller låg, rik eller fattig, men icke alla är Guds barn.

Att bli ett Guds barn, innebär att jag ger upp min egen vilja och alla förutfattade meningar och böjer mig vid Jesu kors och beder: "Herre här är jag, fräls du mig, föd mig på nytt, förlåt mig all min synd." Då sker undret och den frid och ro som icke är av denna värld väller in i din själ. Du behöver bli frälst och komma i ett rätt förhållande till Gud, bli inplanterad genom Jesus Kristus i det rike, som för evigt består.

I Johannes ev. 1: 12—13 står följande: *"Men åt alla dem som togo emot honom (Jesus) gav han makt att bliva Guds barn, åt dem som tro på hans namn och de hava blivit födda icke av blod ej heller av köttslig vilja ej heller av någon mans vilja utan av Gud."* Du som känner igen dig här, Gud välsigne dig att lyfta blicken upp till Guds lamm, som borttager världens synd. Amen.

Irene Gustafsson:

"Det klagas ofta..."

Det klagas oftare och oftare på att mycket i vårt väckelsearbete inte är som förr. Man har det ena argumentet efter det andra att komma med. Den brodern är si, den så, och den systern...

Men var ligger egentligen felet? Tänk efter! All den kritik som många gånger kommer från oss är väl ersättning för det positiva som vi ska meddela vår omgivning. Jag menar nu inte att man ska blunda för verkligheten, men nog finns det mycket som vi kunde hålla tyst med. Vi förgiftar helt enkelt vår atmosfär med alla nedvärderingar av det som inte faller oss i smaken.

Att mycket i vår framgång för Guds rike stagnerat beror naturligtvis *på oss själva.* Är du lika hängiven i dag, i ditt gudsförhållande som för 6—8 år sen? Vad var det som drev dig att innerligt tala med Herren i bön? Var det inte Kristi kärlek och nitälskan för rikets framgång? Rannsaka dig inför ordet och låt Anden få korrigera dig. Det resulterar naturligtvis i att du får uppleva det som du undan för undan förlorat.

Lyft din själ i lovsång och tillbedjan! Det är seger 1970.

Du har väl inte glömt gatumissionen?

Kommer du ihåg ditt löfte? 13:50 i kvartalet. Vi menade allvar när vi lade fram den kalkylen, och arbetet i gatumissionen här i storstadsträsket har ej upphört.

Trots semestertider i förvärvslivet så har ej Guds verk semester. *Det är brådskande med skörden.* Och den MÅSTE bärgas i tid. Kanske just dina förböner och medel kan medverka till ännu en bärgad själ för evigheten.

Det var alltså 13:50 i kvartalet. Kan du avstå det för Herren?

P.g. 57 16 20. Märk talongen: "GATUMISSIONEN". *Barbro*

"DRICK HÄRAV ALLA!"

Forts. fr. sid. 25.

skuldmedvetande som är orsaken till att folkrörelserna orienterar sig dit man tror sig kunna finna frihet och försoning.

Kyrkan är död! Leve folkrörelsen ut mot Golgata!

Vår historiska beläsenhet. Vårt utsatta läge i korselden från massmedierna ökar skuldkänslan för varje dag. Brotten mot mänskligheten, Auschwitz och Song My, miljöförstöring, vattenföroreningarna. Vi kan konstatera: Nödläge = katastrofläge.

Ungdomen fördömmer: fäderna, generalerna, krigshjältarna, byråkraterna, teknikerna, prästerna, politikerna, alla är egoistiska sömntutor, som genom en kortsiktig materialistisk politik som fört moder jord och hennes inbyggare till förintelsens rand.

Själva skapar de i sin förtvivlans grop av mörker och gudlöshet nya moral- och sedebegrepp, som är minst lika livsfientliga som sina fäders. Det obscena är inte längre pornografiska bilder, erotiska utlevelser eller perversiteter. "Det *verkligt* obscena är en fullt påklädd general som visar sina medaljer som han erhållit för krigsinsatser i Vietnam." "Vi överträder ständigt fundamentala tabun med åtföljande skuldkänsla. Låt oss slänga alla tabun över bord och skapa våra egna frihetsnormer." Eller som Nietzsche sa: "Tecknet på den uppnådda friheten är att vi inte längre skäms över oss själva."

Denna indoktrinering med sin korslösa laglösa försoningslära bygger upp en filosofisk, social och biologisk grundval för en ny människotyp som sätter sig upp emot allt vad Gud heter. Det är en spillra av denna människogrupp som med hjälp av Kristi ljus genomskådat det sataniskt ideologiska spelet, som kommer att bilda midnattstidens folkrörelse mot Golgata.

Golgata, platsen där Gud fullbordade uppgörelsen med synd och skuld som han började i och med påsken när hela Israel frälstes ur Egypten, och som kommer att avslutas med att hela Israel på en enda dag skall mottaga frälsning. Sitt förslavade folk i Egypten bjöd han att ta skydd för mordängeln bakom blodbestänkta dörrposter. Oss tröskelmänniskor som kanske mest av alla släkten på jorden längtar efter försoning, bjuder han att gå in i "vilan" genom "dörren" Jesus Kristus, vars blod har utgjutits för många till syndernas förlåtelse. "Drick härav alla!"

Ordna din halvårsprenumeration nu!

PRENUMERERA NU!
Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:
Helår 33:–, halvår 17:–, kvartal 9:–. Lösnummer ge och Danmark är priset 1:50. – Till Finland, Nordetsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer
☐ Är ny prenumerant

☐ kvartal 9 kr
☐ halvår 17 kr
☐ helår 33 kr

Efternamn Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 6177
102 33 Stockholm 6

Svarsförsändelse
Konto nr 4745
102 30 Stockholm 6

UPPENBARELSEBOKENS SJU INSEGEL *Forts. fr. sid. 7*

Jesaja, gamla förbundets evangelist, visste även därom:

"Men dina döda må få liv igen; mina dödas kroppar må åter stå upp. Vaknen upp och jublen, I som liggen i graven; ty din dagg är en ljusets dagg, och jorden skall giva igen de avsomnade. Välan då, mitt folk, gå in i dina kamrar och stäng igen dörrarna om dig; göm dig ett litet ögonblick, till dess att vreden har gått förbi.

Ty se, Herren träder ut ur sin boning för att hemsöka jordens inbyggare för deras missgärning; och jorden skall låta komma i dagen allt blod, som där har blivit utgjutet, och skall icke längre betäcka dem som där hava blivit dräpta" (Jesaja 26: 19—21).

Folk säger i allmänhet, att daggen faller, vilket är ett stort misstag. Tvärtom stiger den uppåt ur jord och vatten, när solen dalat, för att sedan återkomma till jorden med regn och fruktbara tider. Det är nattens dagg.

Nu siar Jesaja här om "ljusets dagg", vilket är en underbar bild på den första uppståndelsens under och Guds barns frälsning undan den tillstundande vredesdomen.

"Skördens Herre" har lovat att komma tillbaka "såsom I haven sett honom uppfara". Månne han då skall vara ensam? Det står, att Han skall ha alla sina heliga med sig, — komma såsom ett vårregn, som vattnar jorden — en jord renad, luttrad, pånyttfödd, och allt skapat instämmer i lovsången:

"Vi tacka dig, Herre Gud, du Allsmäktige, du som är och som var, för att du har tagit i besittning din stora makt och trätt fram såsom konung" (Upp. 11: 17).

Halleluja!

HASSLÖVECKAN

Forts. fr. sid. 21

tog sedan med undervisning och predikan.

Berta Svensson, Anders Duveskog, Conny Strömgård är personer som aktivt deltagit under veckan.

I församlingens enkla lilla bönehus, som vi under denna vecka använder till bönehydda, stiger strömmen högre natt för natt. Atmosfären är där så full av smörjelse, så anden inom en jublar så fort man kommer in dit. Man undrar om det någonsin mer kan komma kampfyllda bönemöten, då man knappt orkar sucka ett halleluja. Under en härlig konferens, då Guds Ande vinner insteg mer och mer för varje dag, gläntas dörren till en verklighet som vi förstår är vår, om vi vill kämpa i stadgad ordning. Israels Gud tronar på sitt folks lovsånger, har Henry Holmberg vid ett flertal tillfällen citerat under konferensen. Och när lovsången stiger, upplever vi hur Gud stiger ned till sin tron.

Det är fredag eftermiddag. Människor som ämnar fira helg här, strömmar hit från alla håll. Tält slås upp, husvagnar parkeras, allt är liv och rörelse. På en halv timma börjar åter ett av de härliga väckelsemöten vi har på ön, möten som verkligen gör skäl för att kallas väckelsemöten. Ofrälsta fortfortsätter att leta sig in i tältet så länge det finns sittplatser och ståplatser lediga.

Bed för Hasslö, så att väckelsen fortsätter att gå fram till Guds namns förhärligande.

MARANATA! — snart kommer Jesus, och om Gud får sin vilja fram, blir Kåre Mörkestöls vision verklighet: När Dagen kommer, finns det inte en människa kvar på Hasslö — alla har ryckts med till det härliga mötet i skyn! Herre, ske din vilja!

STRIDSSIGNALER FRÅN GÖTEBORG *Forts. fr. sid. 23.*

ju världen, vad henne tillhörde; men eftersom I icke är av världen, utan av mig och är tagna ut ur världen, därför hatar världen eder. Kommen ihåg det ord som jag sade till eder: 'Tjänaren är icke förmer än sin herre.' Hava de förföljt mig så skola de ock förfölja eder, hava de hållit mitt ord så skola de ock hålla edert. Men allt detta skola de göra mot eder för mitt namns skull eftersom de icke känna honom som sänt mig.

Skall vi få uppleva en effektiv front mot världen och ett segerrikt fälttåg i Jesu namn så går detta genom lidande för Jesu namns skull och icke för egna dumheter eller missgrepp. Är vi beredda att ta en stöt från den onda andevärlden som hatar sant bekännande kristna som lever i kärlek och smörjelse?

I början av artikeln talade jag om vad världens barn säger om en stad, ett land. Vad säger vi om samma stad och land? Säger vi att det tillhör det normala livsmönstret? Eller säger vi som det är, att satan har ett oerhört grepp över människorna i detta land och denna stad? Kan vi stillatigande se hur våra medmänniskor dras längre och längre mot fördärvet? Är vår egen situation sådan att det syns att vi har en kärlek, en gemenskap, en tro, en Gud som är starkare än världens? Skall vi nå de resultat som Gud avsett med oss måste detta komma fram starkare än någonsin eftersom vi befinner oss i tidsnöd. Gud skall hjälpa oss fram till det vi är avsedda för: LJUS och SALT.

Erland Strömkvist

GUD MED OSS!

Evangelii Center

781 02 BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95. Postgiro 1 25 99

LYSSNA TILL ARNE IMSEN

MRM 23. **O, rena mitt hjärta/Jag vet att Gud vill ge dig bönesvar/Många år gick jag på syndens väg/Tack, Guds lamm.** Sång av Arne Imsen. Maranataförsamlingens strängmusik.

MRM 27. **Låt mig dricka ur krukan/Jag tror på Gud/På en avlägsen höjd.** Solosång av Arne Imsen.

MRM 74

ARNE IMSEN

OM DET ÄR DRÖM/JESUS KOMMER/MÖTS VI DÄR/AV DITT KORS.

MR LP 106

MARANATAFÖRSAMLINGARNAS SOMMARKONFERENS I MALMKÖPING

Medverkande bl. a.
ARNE IMSEN talar och sjunger sången "Som hjorten efter vatten".
BJÖRNE ERIXSON predikar.
ALF PETERSON leder sången.
KÅRE MÖRKESTÖL sjunger: "Fri, fri, fri, Kristus har satt mig fri."
BJÖRNE DAVIDSSON sjunger: "Ge Jesus all makt og all ære."
Vittnesbörd av:
GUNNEL MARTINSSON och GÖRAN GRAVELEIJ.

Unisona sånger:
"Jesus vunnit seger över död och grav"
"Väckelsen är här"
"Att vara din o, Jesus det är livet"
"O, vad Gud är god mot mig"
"Säg känner du det underbara namnet"
"Friköpt jag är men ej med silver"
"Hör den röst som nu dig kallar"
"När vi samlas i himlen"
(Örebrosångarna med Agne Bark.

O, RENA MITT HJÄRTA

O, rena mitt hjärta, min Jesus jag ber.
Ja, två mig helt ren i ditt blod.
Kom frälsmig från synder som ännu du ser,
Och sänk dem i Golgata flod.

Om rening jag ropar, o Frälsare kär,
I djupaste nöd hjärtat ber.
Jag vet att jag oren och ovärdig är,
Men syndaren frälsning du ger.

Förkrossad jag sjunker vid korsträdet ner,
Och ser där det rena Guds Lamm,
Ditt ljus strålar fram och din bön liv mig ger,
Du bar ju min synd och min skam.

O, nåd utan gränser, det ingen förstår,
Ej människoord räcker till,
Att tolka vad syndaren uppleva får.
Försona och hela Gud vill.

Det sförsta av under på Golgata skett,
Där Sonen vårt offerlamm blev.
Ett evigt förbund av Gud själv är berett,
Vårt skuldbrv på korset Han rev.

Så frigjord och salig jag fortsätter hem,
Där synd aldrig mera mig når.
För evigt jag där då skall sjunga med dem,
Som hemma förlossade står.

(Text: Arne Imsen)

LP 102. Direktinspelning från Maranatas pingstkonferens i Stockholm. Strängmusik, församlingssång, solo och duett. Tal av Arne Imsen m. fl.

EN BUKETT UTVALDA ANDLIGA SÅNGER

MRLP 107 är ett efterfrågat verk till väckelsens folk, en LP-skiva fylld av evangelium, vilket utmärker sig som det mest angelägna i MRM:s produktion: 1) **Det är så tryggt**/Bertha Svensson. (2) **Om det är dröm**/Arne Imsen. (3)**Han har tagit min hand**/Curt & Roland. (4) **I lustgården** (Donald Bergagård. (5)**Grip då tag starka ande**/Britt Ness. (6) **I Egyptens mörker**/Rune Gelinder. (7) **Jesu maning**/Febe & Roland Lövgren. (8) **Jag vandrat en gång**/Kåre Mörkestöl. (9) **O, du sköna hemland**/Bosse Andersson. (10) **Din nåd är mig nog**/Vivian Mårtensson. (11) **Giv Jesus all makt**/Carl-Henric Henricson. (12) **Sundaräkningen**/Agne Bark.

MRM 26. **Så älskad Gud världen /Jesus, Kristus är densamme.** Textläsning i korus. **Härligt nu skallar.** Församlingssång. **Jag har ett evigt arv/Hans vänskap är så underbar för mig.** Strängmusik. (Direktupptagning från Maranatamöte.)

MRM 37. **Klippa du som brast för mig/Jag vet en väg som leder/I evig kärlek/Sista resan.** Solosång av Arne Imsen till ackomp. av hammondorgel, piano och gitarr.

MRM 28. **Gyllne fält för vinden vaja/Gyllne morgon/Bortom gyllne sol.** Bibelskolans strängmusik i Stockholm och Arne Imsen. **Jag vet.** Solosång av Arne Imsen.

MRM 12. **Alla borde känna till.** Tal av Arne Imsen. Sången **Maranatafolket/Det är jubel och fröjd.**

MRM 10. **O, Jesus Du som fyller allt i alla/Vilken vän vi ha i Jesus.** Sång av Arne Imsen.

MRM 2. **Jesaja 53/O, vilken kärlek/Tack Jesus kär.** Sång av Donald Bergagård, Erik Gunnar Eriksson och Arne Imsen.

MRM 1. **Jag önskar att få se Jesus först av allt/Maranata-Midnattsropet/Jesus förlöste min själ/Jesus är här.** Sång av Arne Imsen och Donald Bergagård samt Maranatasångarna, Örebro.

Klipp här och sänd in kupongen i dag —

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott eller avbetalning.

Namn: .....

Bostad (Box/Gata): .....

Postadress: .....

..... Skivor nr .....

- ☐ LP-skivpaket, innehåller 5 st. (x-pris) .... 50:—
- ☐ EP-skivor i paket, innehåller 15 st. (x-pris) 55:—
- ☐ Sångbladen 70–95 ..... 14:75
- ☐ Sångbladen, hela saml. 1–95 + pärm 44:50
- ☐ Sänd mig **gratis** notbladet till: "O, rena mitt hjärta."
- ☐ Sänd mig den norska skivkatalogen gratis.

Kupongen insändes till EVANGELII CENTER - 781 02 Borlänge 2 - tel. 0243/105 95

HALLS, Jönköping 59159.70

FRUK-
TAD
FRI-
HET

Hösten 1970 utkommer Arne Imsen med sin nya bok FRUKTAD FRIHET. Den speglar ett historiskt skeende och utgör en personlig tillbakablick på en 10-årig verksamhet. Fruktad Frihet redovisar och belyser många kontroversiella händelser under kampåren.

Redan nu kan boken beställas. Den levereras så snart den kommer från trycket. Fruktad Frihet kommer med sin sakliga frispråkighet att väcka debatt i många läger. Det är därför värdefullt att ta del av innehållet så tidigt som möjligt.

Alla förhandsbeställda böcker levereras signerade.

Till
Midnattsropets Bokförlag AB
Box 6177
102 33 Stockholm

Undertecknad beställer härmed ..... exemplar à 29:50 plus moms och porto, av Arne Imsens bok Fruktad Frihet, att sändas till nedanstående adress:

Namn .....

Adress .....

Postadress .....

Tel. ...../.....

Orderdatum .....

AKTUELLT från Malmköping

1970 års konferens i Malmköping fick en kraftfull och mäktig inledning. Atmosfären i det redan från första kvällen fullsatta konferenstältet har varit präglad av väckelseallvar och uppbrottsstämning: JESUS KOMMER!

Veckan har fått många internationella inslag, här är några röster:

Rein Seehus, en Guds röst hos FN, generalkonferenser och regeringsmedlemmar: "Jesus Kristus kommer! Problemet Israel har fått sin gudomliga lösning. Herren är med sitt folk. Nästa fas — Brudens uppryckande i skyn — är alldeles inpå oss."

Adelaida Sanches Zea, f. d. katolsk nunna: "Jag var förslavad under världens hemskaste religion: katolicismen. I klostret såg jag nunnor dö utan Kristus och jag kom längre och längre bort från Frälsaren. Men pris ske Gud, jag fann vägen DIREKT till Jesus. Han har gjort allt färdigt för mig.

Hoppas vi snart får resa ett evangeliskt tält hemma i Spanien."

Helge Berntsson, Torremolinos: "Det finns en gemensam nämnare för veckans motto, som behandlar mission, profetia och församlingen — JESUS KRISTUS; Missionens Herre, Profeters andars Gud, och församlingens huvud."

Kåre Mörkestöl, Hasslö: "Hellre ensam med Jesus än tillsammans i kyrkornas världsråd."